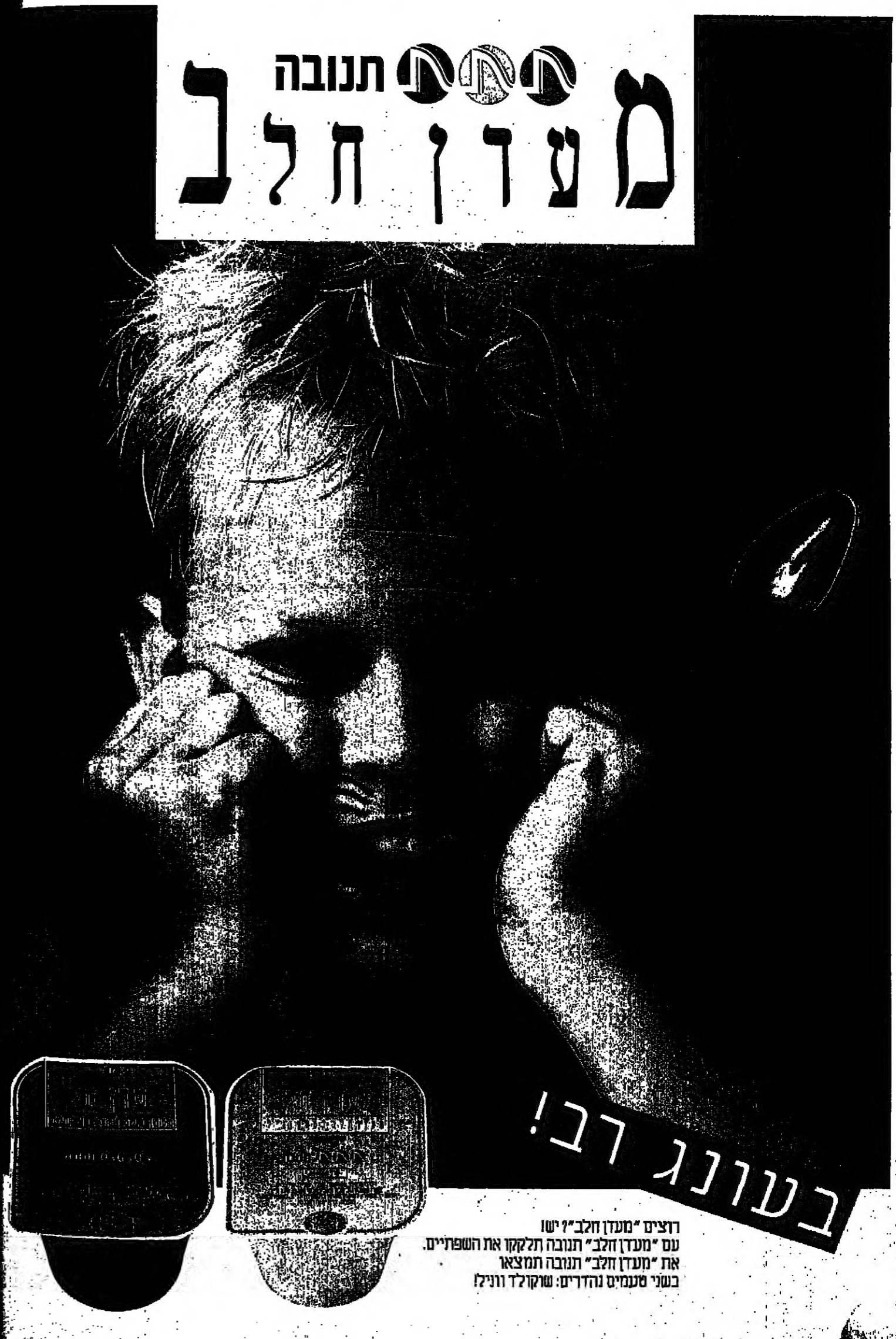




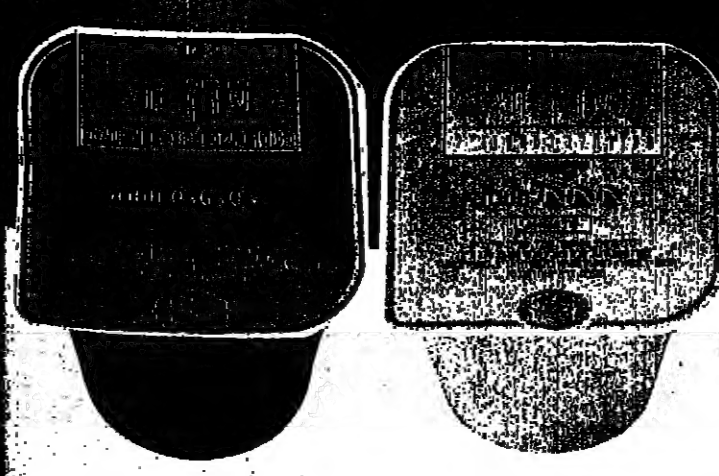
מעריב
סופשבוע
 כ"ט באב, תשמ"ח 12.8.1988

אנחנו יוצאים למסע אחרון
 של חופשה עם שני חופשיים
 שושנה ודני שוחזר
 חזרה אל הארץ, האנשים והמקומות
 שהיוו את חופשם

אני לנדא,
 שרף מקומי
 של אגדות הוונג
 של כדורסל
 האם החמוץ יוסי
 צנח חי או מת?



מעדן חלב
 תנובה



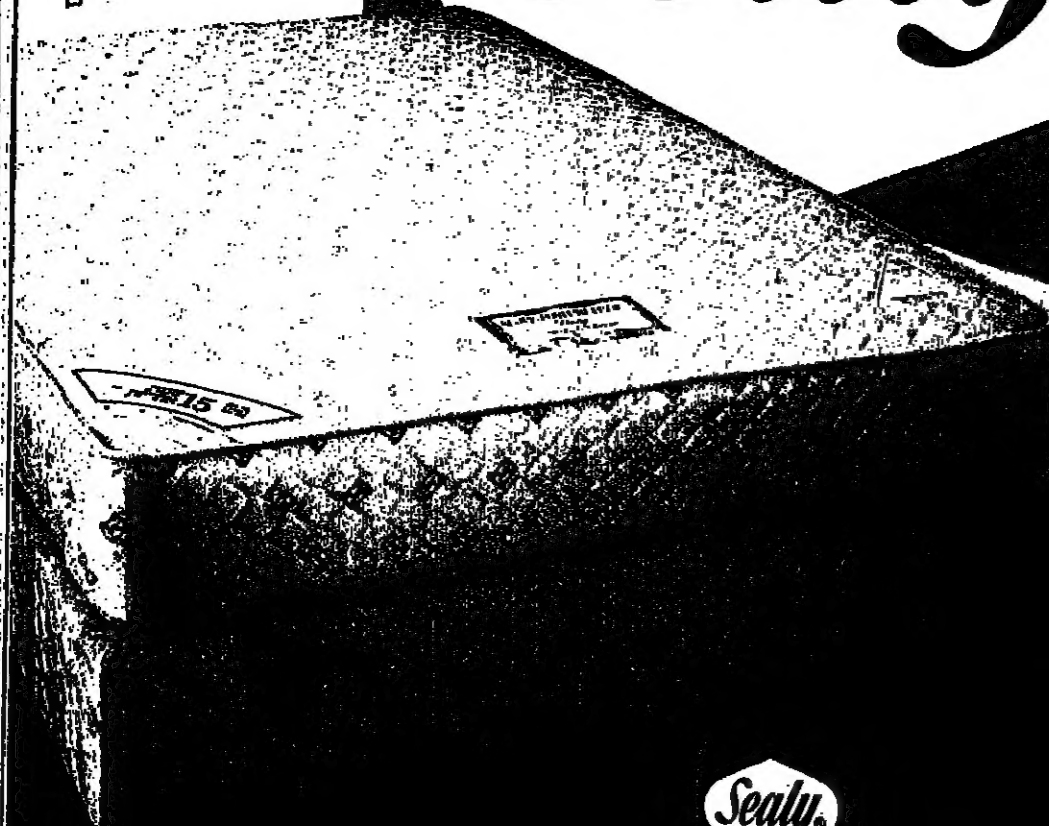
בעונג רב!

דוצים "מעדן חלב" יישו
 עם "מעדן חלב" תנובה תלקו את השפתיים.
 את "מעדן חלב" תנובה תמצאו
 בשני סגמים נהדרים: שוקולד ווניל

הלל מילר



Sealy®



על פי / מילוי

המורה נבוכדנאצר, מומכסִיקוֹ-סיטִי ועד טוקיו
המורה בכל יום מיליוני אנשים אחרי שינה טובה
המורה טוב יותר, פטור ממכאבי גב, כולם פוקחים את
העין על טיפול מוסטרופדי. המזרון האמריקאי
אֶשכּבש את העולם.

15 שנות אחריות
6 שנות שלווים
30 לילות נסיון

שִׁינָה טוֹבָה אֵינָה מוֹתֵרוֹת

מחזור ראשון

על הלבשת והנעלת קיץ 40% הנחה

כולל מוצרי האיכות St Michael MARKS & SPENCER

St Michael כולל מוצרי האיכות
MARKS & SPENCER

שמלות
וחצאיות
לילדות
40%
סניף

חצאיות
קצרות (מני)
מוקס אנד ספנסר
40%
סניה

**נעלי בד
לגברים**
vulcassa
תוצרת סמיר
במקום **39⁹⁰**
19⁹⁰
רק

מכנסי נשים
"מרקס" "אנד ספנסר"

145 ⁹⁰ במקום	99 ⁹⁰ מקום
79 ⁹⁰ 79	54 ⁹⁰ 54

כאשר
38
2/3 הלאה

56⁹⁰ רק 10
80⁹⁰ רק 14

0-150 - חיד - במקום
320-200 - רמול - במקום

שמיכות
קיץ

**קנין
השכלה**

על כל קנייה
מעל 30 ש"ח
מותנה
לבחירתך
משקמי שחיה
וגלגל שחיה
אז עפיון

19⁹⁰ מסי 6-10 ימי
23⁹⁰ חולצות
 12-14 ימי **בית-הספר**
26⁹⁰ מסי 8-12 ימי

25⁹⁰ מסי 6-8 ימי
27⁹⁰ חצאיות גינס
 10-12 ימי **בית-הספר**
29⁹⁰ מסי 14-16 ימי

15% נעלי ספורט
הנאה

מבכשירי כתיבה
יילקוטי בית-ספר
מבחר חולצות ד
מכונסי ג'ינס
מכונסי התעמלות
גרבי ספורט
מבחר צעצועים

הספד
גביר
אזרחים

תוי קניה של המשביר לצרכן- מתנה שכדאי לתת- מתנה שכדאי לקבל

תנובה מציגה המוכנים של

בשר. ופוח. דגים

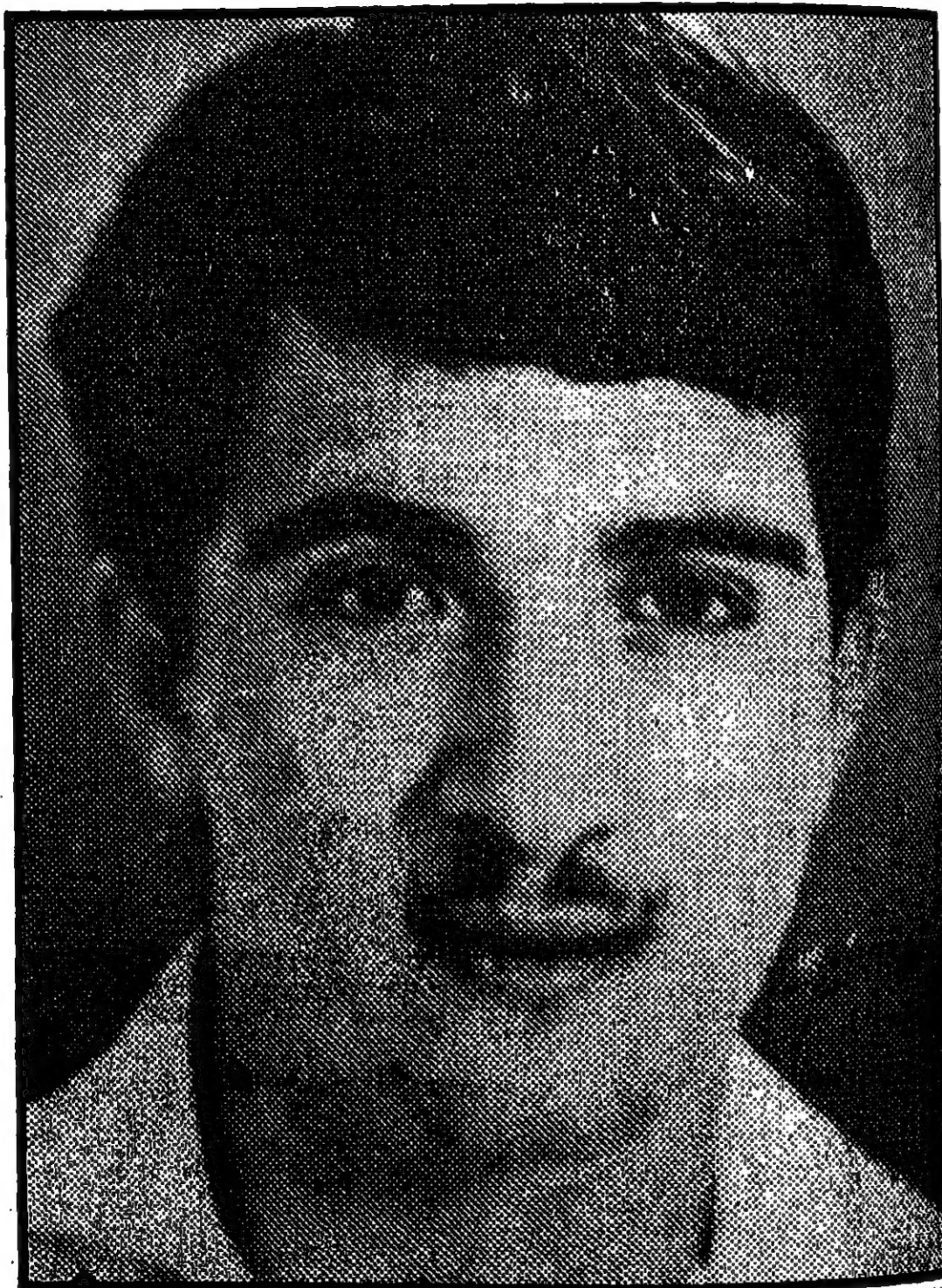
שניצלים, חטיפי עוף, חזה עוף, טבעות, כתיתות ועוד ועוד ועוד...

נחמכים של בע"ד. רק לחוצים מהמקסימלי לחסם ולחגוש ישר לשולחן. חם ממש נהדרים למנה ראשונה, כמעט עיקרית וכחטיבים.

חפשי את סמל האיכות של תגובה המבטיח לך איכות, טריות וטעם ללא תחרות.

תנובה 

הרסה: "יש לנו
הרגשה מאוד קשה
שאנחנו מזניחים
ואנחנו לא יודעים
מה קורה לו שם,
ואנחנו הולכים
להשתוק ביים. אפילו
כשיצאו לחר"ל
לחפש קשרים
ולנסות להשיג
מידע, לא כל הזמן
יש פגישות ובזמן
הפגיו הולכים לבקר
משפחה ולעשות
שופינג. ואתה חושב
על זה שאם לא היה
המקרה של הבן, לא
היית מגיע לחר"ל
לעשות שופינג.
הלקאה עצמית"



לוק. האם, תורסתו "מזרחית" היתה לו חוגשות וצח".

השתדלנו לא להיות מסימיים כרי שנוכל להחזיק מעמד.

ביתו של הרב יצחק יעקב רובין, 904 ימים. בבוקר מסמכת הבה חסנה דהל, בת 11 חצי, על הלוח במסגרת את סמלית הראש שסופה אינו נראה באופק. זה התפסיד של ביתה. מי שרובה להיות מדויק יותר במצוקת בני המסגרת, חייב להכיל את מספר הימים בשעות שיש בכל ימות ואת השעות במספר היקוח שיש בכל שעה בכל ימות השבוע.

האב מרדכי: "אם אני משתחרר מהנאש ל-10-18 שנים בכל דקה - זה כבר הריבה לשעמים אני עובר וצריך להתרכז במה שאני עושה, אבל זה לא נמשך הריבה זמן. אני לא יכול לא לחשוב על הבן שעושה עניינים. אני עובר במפעיל מכונה במפעל למחברות. לא ממסך לעבוד, אבל הראש מוצל כביוון לשל".

[illegible]

חסיסה "הכבד את המגזרות. מכאן רק צילום אחד טוב שאני צילמתי במסע כומות, לא מכאן את הנגינה הידני במבצע נפשי קשה לא רציני, לתת את החמומה אוילי זה כל מה שיסאיר לנו. רבד קשה, אבל כשאין לך כוח להחילת זה רבד מאוד גדול.

[illegible][illegible]

עם לא רגיל להתמודד עם בעיות כאלה, עם זה כאלה.
אבן של יחסי "אני מוכן הנספתי לחשוב על זה בעיה אתה תמיד דואג לשלך, למרות הקירבה שיש בינינו עם המשפחה השנייה".

ספר התעסוקות והחליטות של חנה כבלי אין
זכר לטיוטאותיה הוו. כיוון צריך להתבונן
בשנייה גדול דומקס על דלת הבית של
המבוקים שבדרך חקוק. בני חוגם פנים אנשים
ממקסימו לזכר. את מרדכי לא יראו בזכות
שבת לא יתי לאן אחד את התענוגות הנה הוא
מקדור את בני כבית. והואמא הרס גם היא
מפוזרת. שומרת על אישוק. עניני של הנה,
המנהגות אלה עזבו בשנת 1949. מה שקורה
היום זה הנה לא יזכר.

הוא מנסה להסגור את המעגל. הוא רוצה להשיג את המעגל הזה. הוא רוצה להשיג את המעגל הזה. הוא רוצה להשיג את המעגל הזה.

הַדְבֵּשׁ שְׁבִדְבֵּשׁ



גלילי
מכוורת קיבוץ שמיר
מזון מלכות



לוי אליש, שוחטף יחד עם יוסי פינק, חרש פינק "כשתדונו על הצאה לחורג, אני בחור אבא, התגלתי אינטקטיבית שזה שומר בחיים הוא הבן שלי".

"לא בטוח שזה עוד, יש כאלה שאומרים שה חייק ואם לא היה לחוצת, היו משתחררים יתר שבוים, אף אחד לא יודע אם זה יעזור אצל החיובאללה. זה שונה מהמקרים האחרים. הנהגים אמרים לנו שזה מעלים בענין הבן שלנו ואני אמרתי לא מאמינה. אני לא מאמינה ובעלי מאמין, לפעמים אנחנו חייבים להאמין כי אין לנו משה אחר בתקופה שכאמור לא יוצאת. אבל מה שמטריד אותנו זה שאנחנו לא יודעים אם הוא בחיים או לא".

רק שיצאנו סוף סוף עניין המחר, רק שיצאנו יצאנו לחורג עם החברים וילחצו. הם יודעים שה לא בסדר, אבל הם חולמים כבר על הדגש שקרה בשביל מה ללחץ.

כל מה שיש בינתיים, אלה היות וחלומות מספרת הדינה "ישבתי בבית ושמעתי מישור מוכב את המפתח במעל של דלת הכניסה וישיבתי סר פי חסר בבית ולרגע האמנתי שזה יוסי נכנס, למרות שהמפתח שלו נמצא בארנק שלי. אתה יודע - אינטקטיבית כזה. טעם באני מחזיר וראיתי חסר מרים וזרק על יד הבית ודפדפתי אחריו לשרת חשבוני שזה יוסי. כשהשגתי אותו, התברר שזה חבר שלי שנה לבקר".

בא של יוסי מרשה לעצמו להתברר לרגע ומעיר שכל החברים מישיבת המסדר, עם היטה המסדר והשפמים, נראים מעשים סמך אותו דבר, עובדת, והת להם קשי לאחד את יוסי שלהם בטבח בקלות הבטחה.



מלחן של חברים ורק בשביל לקבל ברכה, לא יותר מזה. הביקורים לא עשו להם טוב. את ענין האמונה שלהם אינם חוששים ברבים. מרדכי אומר: "מצד אחד אתה מאמין והאמונה מחזיקה אותך, אבל מצד שני אתה לא מאמין שדבר כזה קרה לך. מרדכי זה קרה לשני בחורים צעירים, בחורי ישיבה, שלא הספיקו לחסות אפטר לשאל את זה על כל חיל ותשובה אין. אני לא פילוסוף גדול. זה למעלה ממני".

דיווחם הם חוששים שלח של חלק, כזה שיוכל אחת למחרת התעלומה. לא מחכים שהמריגה תעשה את העבודה. שרד לעובר אחד של משרד החוץ, שיעץ להם ללכת הביתה ולהשאיר את הטיפול בכנם המחקר בידי מי שהסדר לך, כל הגורמים הרשמיים משודרים אותם להפגין יומה עצמית ולמחנה רעיונות משהלם אלי עדות למצוקה של המערכת.

משמח פינק, שעלתה מאנגליה בשנת 1969, קיוותה להיעזר בשלטונות בריטניה. בני הווג עשו כמה גיחות ללונדון, חיפשו קשרים רשמיים ובחלי רשמיים אצל מולטיטקאיים האצל סוחרים. עם הזמן הבינו שיוסי שלהם הוא חייל צה"ל ובתור כזה אינו יכול לנהל מסיוע בריטי, ובכלל, הדרכה חבטי לא סיוע לכומר טרי ויט ושלשום עיתונאים שנחשפו בידי החיובאללה והם עדיין נעדרים.

(תמשיך מהעמוד הקודם)
שאלם הם קוראים או שומעים משהו, מיד מצלצים אליהם.

הבנות צבית בת 21, אסתר, בת 16, ורחל, בת 11 וחצי, נוסעות עכשיו באנגליה, מנסות להשתחרר קצת מהמועקה בבית. רחל היתה שואלת אם הוא יחזור. הורים לא המזריז ממנה דבר, אמרו לה את האמת - שזה לא יודעים מה עלה בגורלה.

האמו "הקטנה והלונגה שהיא צובט אותה ומפריע לה והיא לא רוצה שיתחזר מהישיבה. עכשיו היא חולמת עליו הרבה. לבת האמצעית יש יום חולדת בדיוק ביום של יוסי. מאז המפנה היא נסמכה. לא ממש שאלו לבני עקיבא אם אנחנו מוכנים להוציא ושמענו הנהיגים אנחנו סרבנו. הבת הקטנה להוציא ושמענו שהיא ריבדה מאוד מרגש. זה חלק עליה קצת".

האבא "אנחנו קצת סגורים. לא שואלים אותן איך הן מרגישות. לא מרבים בבית נציחור על תושא וח לא משנה כי אנחנו לא מסתירים מן שום דבר. אנחנו מרבים חופשי הן חלק מהענין. הן יודעות עם מי אנחנו נגשים. הבת הגדולה באה מיר מעט למישיבת שלח עם הגדולים".

בני הווג פינק חספיו לשלוח את הבנות לבית הספר למחרת החרעה על חשיפת אחיהן. "אנחנו עובדים כל כך קשה שהחלוצות יתפסקו בסדר שהציגים שלהן יהיו טובים ורגועים שהציגים יודעים - אנחנו רוחשים ישר מהתחלה ואנחנו שיבאו לטוילים וכשתמסקים כל כך טוב, אני מרגישה אולי הן שכוו בכלל כמה מרדכי. מה שתאמן הן יוצאות נגועות. זה רחש".

גשי אסם של אבא. עכשיו ויליאמס, עונת המלפפונים, הווג פינק יושב בבית ושובר את הראש עם מי אפשר להיפגש, למי אפשר לכתוב, אולי אפשר להיות משהו. הם יודעים שזה חשפה קשה, כך זה היה נקיץ 87. כך גם בקיץ 86. אנשים מנוסים, ובכל זאת רגשי האשם פועלים שעות נוספות.

האמו "זה מאוד מתסכל. אתה יודע מראש, ולצדנו יש לנו את הניסיון של שנה שעברה, ובכל זאת זה נותן לנו דגשה מאוד קשה שאנחנו מנוסים ואנחנו לא יודעים מה קורה לו שם, ואנחנו חולכים לחתונות ביים. שלא לדבר על זה שפעם אתה הלבנו למסד חשבוני לעצמי איך בכלל יכולתי ללכתו אפילו כשיאנו לחיל לחפש קשרים ולנסות להשיג מידע, לא כל הזמן יש מנישת ולפעמים מתבטלת מנישת, ובזמן המניח חולכים לבקר במפתח ולעשות שחינה. ואחרי חושב על זה שאם לא היה המפקד של הבן, לא היית מניע לחיל לעשות שחינה. ולקחה עצמית".

"אנחנו מקבלים המון מבחני עידוד מרגשים מאורחים שאנחנו לא מכירים. יש חברים שאנחנו משתללים ללכת לבקר. כמעט מהתחלה אנחנו מתאמצים לבוא לאירועים, למרות שכאמור לא בא לנו להשתתף בחתונות. ואירועים משמחים של בחורים בניל של יוסי. אנחנו מנסים לנהל את עצמנו מהמפקד שלנו לאותו ערב ולהשתתף כשמה. אנחנו חולכים, אבל לא מפליחים להשתתף מכל הלב כמו שהיה פעם. לחברים שמטרו אותנו על קשר ובא מהתחלה, והיה בקצה איתנו. וברח שלנו שורה ברחוב השני, הבן שלה נהרג בליל הנילושים. משמח מילר. אנחנו נגשים באוטובוס והיא שואלת, מה שלומך ואני אומרת, טוב, והיא אומרת, אני מכירה את הבן הזה. הם חברים מאוד טובים שלנו ממצבטסר. העיד של בעלי. הוא היה הבן הצעיר. היא אומרת שחבן לא היה צריך להיות שם. הוא ביקש העברה למחנה גיבור ועמר כך. עי שהעבר לשם שבוך לפני התקפת המנהלים. והאכל קשה להתנהל בגורל שלח. בעניין תגורל שלהם, הם לא עשו מי יודע מה שזה נסיבות. לחלוצות בארץ, לקראת כקפה, לבחור מולדת. לבחן. הם ביקרו פעמיים אצל ארמוניים. ואיך אצל ציפים" - יאשי, האב מרדכי, "היה

מרדכי: "לפעמים אני עובד וצריך להתרכז במה שאני עושה, אבל זה לא נמשך הרבה זמן. אני לא יכול לא לחשוב על הבן שעדישתיים".

מרדכי פינק: "יש לו גיבוי מלא מכל הגורמים לפעול בעצמנו. יש לי רעיון ששלחתי אלמני יכול לעזור, אני חולך אליו. הכל מנות. אנחנו אנשים מכירים והציגים ועד עכשיו לא עשינו דברים חריגים. אני לא נכנס ללבנו כי אני לא יודע אם אבא משם שירותי פעמיים במילואים באיזור ורדני ורדניה ולמרותי שיש שם בלגן גדול. המפקד חסר. כל ראלים גבר. פעלתי באירופה. קיוותי שמי שמחפש את טרי ויט אולי ישמע משה על הבן שלי. והצבא לא מלול, כי בשבילנו זה עומק ל-25 שעות ביממה והם כמה שלא יהיו בסדר - יש להם עוד דברים לעשות. אני לא משלה את עצמי שהענין שלי זה כל מה שיש להם בראש. ראש אבא והמסכל, עם כל הסימפטיה שלהם ומאז חושב להם לפגוע את העניק, אבל חזן מזה של להם עוד מיליון בעיות ובשבילי זו הבעיה מספר 1".

עשיתם הלך חרש פינק: "אף אפשר לעשות יותר ממה שאנחנו עושים ואפילו אם הם חוללים לא תהיה תוצאה. אנחנו יודעים שעשינו הכל. עי עכשיו לא היו תוצאות. גם לצבא אין תוצאות. לחברים זה לא בראה חס באים ושואלים למה אנחנו יושבים בשקט ולא צועקים. אנחנו חושבים שאם אנחנו מרימים קצת את הקול במקומות הנכונים, הם כבר מכירים אותנו ויודעים שזה מראה שאנחנו מעשים".

יוסי תמשיך שאל אבא שצחקו

450 ג"י

החיי גלילי מיוצרים בקיבוץ שמיר על פי נוסחת המבטיחה לך איכות ללא תחרות. החיי גלילי מיוצרים מדבש פרחי בר שאינם מופקדים ומאפשרים לך להנות ממוצר בריא על מנת השבט. מוכן הדרייה ובית האריזה של מוצרי גלילי חם מהמזדזדים והידועים בעולם. יש את מוצרי גלילי ותרשים מהו הדבש שבדבש. יש את מוצרי גלילי - מוזן בריאות המכיל מוזן רחב של חומרים טבעיים.

החיי גלילי מיוצרים ע"י הדבורים הצעירות המדינות הממלכה ואם הממלכה בחורה דווקא את מוזן המלכותיות... המכירה שלך עכשיו קלה יותר. מוזן טבעי נדיר בהרכבו המגוון והמורכב המושפעת חיוביות על חיוניות הגוף וחוסן.

תעבה

שריף מקומי

כשראש עיריית הרצליה מהלך בטריטוריה שלו, התושבים קוראים לו ארון אלי. ואלי לנדאו, מתכנן, מעורר אנשים לתגובות עזות, קיצוניות. הוא הכל, חוץ מאשר משעמם. אומרים עליו שהוא בולדוזר ושאיין לו מחסומים, צועקים שהוא בן־אדם מסוכן שהמטרות שלו מקדשות אמצעים והגבולות שלו מטושטשים והשיטות שלו לא נקיות. אלי לנדאו צוחק והולך הלאה. היום הוא איש עשיר, חזק, נשוי לבתו של עובד בן־עמי, גם כן עשיר, לא מפחד מאף אחד ולא נבהל מאחריות. והאידאה שמניעה אותו היא לראות את עם ישראל חי בארצו בבטחון. והוא מבטיח לעשות את העבודה. ויהיה בסדר.

מאת בילי מוסקונדה־לרמן צילמה: אירית זילברמן

ל בני חמש שנים "כשניצחתי", הוא אומר, "הרגשתי את הקול של החמץ. את האסטרטגיה של הניצחון. להטות, לאגשים, יש צורך להתקרב למצאת להיות איתו. לגעת בו. כיצד זה בריק צילמו אחי ערש שריף. מחוץ אגרושים ידעתי שככה הם רוצים, העיזונו, הקול, המצלמות. או אמרתי לעצמי - זה מה שהם רוצים - זה מה שהם יקבלו. רגע אחד שטחתי אותו, בולע אותו כלי ורך חורה".

כשהשם אלי לנדאו עולה לשולחן, נשענים אחריו על הכיסא חרבה מוחמים, משחילים למחות שתי אצבעות לחור תגורת המכנסיים ומחכים במלגות לקבל זכות דיבור. לנדאו, שטופר ארבעים ותשע שנים, קפץ מעל בורות שוורים, עומקים חסות, שורעים לשאוב לתוכם גם חוקים ואמיצים מאורי: לחם בגנותיה, כתב צבאי של "מעריב", בעל תוצאת ספרים, עורך של ארץ שרון במשרדי התקשורת והביטחון, יו"ר דירקטוריון תשק"ם, ראש עיריית הרצליה, רץ לכנסת במסגרת תנועת החירות, ולא פליל.

אבל המומחים לא מקשיבים טוביטוב לרשימת (תמשך בקמנד הבא)

אלי לנדאו בוחן הרצליה: "שענות זה דבר שקורות נוד כדי שישיו. מי שלא עושה לא אושה גם מה שלא עריך."

האנדרטת

12 סוכות

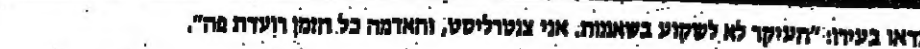
$\frac{1}{2}$



ה'רש"א אני שואלת על הסביבה

THE FOLLOWING INFORMATION IS FOR INFORMATION ONLY:

מלפפונים 13



מאת מיכל קפרא

איך את חיה עם החרם?

באופן פורמלי אין חרם. אבל לאה שקדיאל, שעדיין לא יושבת במועצה הדתית בירוחם, גם לא תהיה מנהלת ביה"ס בעיירה. היא הגישה מועמדות, אבל "לא נמצאה מתאימה". ויש בירוחם מי שלא מרברים איתה, ושלפונים וועמים ומכתבים פוגעים ולחצים קל אנשים. כל יום הוא יום קשה, אבל שקדיאל שואלת את עצמה בכל יום מחדש אם היא צודקת. המסקנה: "הדרך שבה אני הולכת זו דרך של הברקה. אבל אני גם יודעת שאיני יכולה לסגת".

מאת מיכל קפרא. צילומים: אירית וילברמן

בדרך לירוחם המוגן במכונת שוב, שלושה חילים שישבו במשך האחרון חזרו בנישום. לאה שקדיאל, עשה רושם, לא הטרידה את מנוחתם. כן, הם מכירים אותה. והו, פה המועצה, הם אומרים. חורה מתחת למועצה יש כיכר, ריקה. בקוסק הירוקמאי שמים בלוחניה אחת טונה חצילים, חומס, וינים, גור והרבה חריף. שאלתו: איך היא חיה עם החרם עם הלחצים עם מכתבי הטיטנה עם רבנים ראשיים ששוכחים גיטסי לשוץ עם שני חברי מועצה שהולכים מכות בגללה עם כרוזים הקוראים להחרים אותה? נכנסים למועצה "אתם מהעיתון?" מוכירה חניניה מפנה אותנו לאחד החרדים. "לאה שקדיאל מיר תגיע. בדרך שלושה כסאות. שניים קטנים ואחד גדול. לאה שקדיאל נכנסת, מקיפה אותנו ואת הכסא הגדול שנותר פנוי. כסא מנהלים חסר יומרות עיצוביות. "אני לא יושבת על כסא כזה", היא מברירה. אנחנו מביטים בכסא המרווח הניצב מאחורי השולחן, למצוא את פגמיו הבולתי נראים לעין. "לא, לא, לא לא יושבת עליו ולא אשכ", היא חוזרת ומברירה בקול רם וברור מאוד. רגע של מוכחה מה עושים עם מרבגית כסאות שכוחו שקדיאל אצה החוצה וחוזרת עם כסא מועלי יותר. היא מביחה אותו ליד השולחן, מתיישבת ומחכה לשאלות. "כן?" אשה צעירה בת 37 משרדת קור שמחזרת בקלות בזה של המגן, שגם הוא עצמו לא בריוק מציית לתשרידי השירות בטלויזיה חיד, כך נראה, הוא אקט חמור של פעילות פיזית בטלה. "אני פוליטיקאית", היא אומרת, וזו נקודת מוצא ממויינת. טוג של הכירה



מאת שקדיאל "החניניה" שדורשה איחוד ארץ ישראל - טוטאלית, אינפיריורית - מאד מוכנה

**לשבוע ימים
מחסן חינוך לכל דוכן**

התלמידים: תחלה נביאנו לחצו עלי לקחת על עצמי את
התלכסני וכסף הסכמתי בתי לומר שם
ביתנו יהי בגופי הצנתי את מעמדתי למשרד.
היתי מעמדת יחידה שהרשות המקומית
לא תהיה להכתי לראיון בוועדה ולאחר כמה זמן
עלה מבקש שלא להתבלתי הועדה מצאה אותי לא

the 1990s, the number of people in the United States who are 65 years of age or older has increased by 50% (U.S. Census Bureau, 1997). The number of people aged 65 and older is projected to increase to 20% of the total population by the year 2020 (U.S. Census Bureau, 1997). The increase in the number of people aged 65 and older is expected to be even more dramatic in the Asian American population. The number of Asian Americans aged 65 and older is projected to increase by 100% by the year 2020 (U.S. Census Bureau, 1997). The increase in the number of people aged 65 and older is expected to be even more dramatic in the Asian American population. The number of Asian Americans aged 65 and older is projected to increase by 100% by the year 2020 (U.S. Census Bureau, 1997).

אם אתה רוצה להצטרף להצלחה הידועה זה השבוע שלך.
* נמכר

חברת הירקון במח
החברה לפיתוח עבר הירקון

סוכסוכ 17

[illegible][illegible]

צריך אמונה במדינה.

היום כשהבעיות החשובות ביותר עומדות במנינו, יותר מתמיד צריך אמונה. אמונה באלוהי ישראל ובתורתו. אמונה בייחודו ובעוצמתו של העם היהודי. אמונה בכוחה של מדינת ישראל להתמודד בהצלחה עם כל בעיותיה.



אין ספק שנושא ארץ-ישראל וביטחון המדינה הם העניינים הכוערים ביותר. יש לספל בהם עכשיו ומייד, בעוד רוח ובאמונה. האדם הדתי, המחזיק בהשקפת עולם לאומית ושואף לקיים במדינת ישראל חברה יהודית, מבין שכניחותה של ישראל שזורות זו בזו - האינתיפאדה, הקפאת ההתיישבות, תופעת הסמים, המשבר בבתי-החולים, ההתנכלות לחינוך הדתי, התגברות הירידה, התמוטטות של מושבים ומפעלים... מאבק בכל החזיתות. אפשר לנצח במאבק זה, אבל בלי אמונה זה לא ילך.

יחדות וציונות. אמונה ומדינה. התנועה הדתית-לאומית מציגה תשובה שלמה של יהדות וציונות, של אמונה ומדינה. יש לתנועה קבלות על עשייה: מערכת החינוך הדתי, חינוך ליחידות בבתי-ספר חילוניים, בני עקיבא, המושב הדתי, הקיבוץ הדתי, הסתדרות הפועל המזרחי על כל מפעליה, תנועת "אמונה", ישיבות ההסדר, מפעל השירות הלאומי לבנות.

נבחרי המפד"ל לכנסת ה-12, ישתלבו בהנהגת העם והמדינה, בכל תחומי החיים, כנציגי הציבור הדתי-לאומי בכנסת ובממשלה. והם יעשו זאת באמונה.

מפד"ל

התנועה הדתית-לאומית

הנהגת העם

הנהלת עיתון

איך את חיה עם החרם?

(חמש מעמוד 17)
לעמדה שלי אלא כתובת מכר שהמפלגה הרגשה
זה לא עברה עלי.
למה היא לא עברה עלי?
"מפני שאני אדם מוכיל ואני יודעת קצת
היסטוריה ומכירה את ההיסטוריה של הציונות הדתית
והרבנות הראשית. מי שמכיר, רואה שבתולדות
המדינה של הרבנות האורתודוקסית הציונית חזר
המכריע מסל לטובת שיתוף נשים במסורות ציבורי.
או מאימת את שואבת את התערבות שלך לזה
זהו?
"אני יכולה להמשיך לתמוך בהם ולהעריך אותם
ועם זאת לומר שהם בעיניי מסויים. התפישת
שורשית ציונות אילמת, מוטאלית, אפסירית -
מאור מוכנת, ולא עולה בקנה אחד עם השאיפה שלנו
שהציבור יהיה כמה שיותר ציבור חושב ויודע תורה.
שכנה המורה נוספת קיימת גם בעצם הניכול של
האנשים בין הגוהר ובין ההלכה".
העקבה העקייית של הרבנות הראשית היא
שאת ימאיימת על צניעותם של חברי המועצה
הדתית. צניעות זה נהג או הלה?
"בבסיסה זו הלה, אבל היא מתפרשת באופן
שונה לסי המינהג. פעם קרסולים חשופים נחשבו
בלתי צנועים. היום גם המחמיים לא גורסים
שהשפלה צריכה לכסות את הקרסול. היכן הגבולות -
זה עניין משתנה".

אג, כמה מהאנשים שועקים חסם על
מערכת הצניעות שקראו, יושבים איתה
די הרבה זמן כפורם המועצה המקומית.
שם הצניעות שלהם מחוסנת מפני
הזנחתה הנשיית. במועצה הדתית, כנראה, מסתפק
חוסנם לכדי מירמיר של כוס, שקראו: "משה מרן"
ראש המועצה הדתית העכשווית ומתגבר הגרולס
מכוח איתי במועצה המקומית, ויש משום מה הוא
שומע את קולו בלי שיהיה זה קול באשה ערוה.
לילי מנחם, כשהייתה מפולת מצוי לבחירת רב
ראשי בתל-אביב, טענה שזו שנאה מתרבותית
לנשים. אכן.
לא זו מוליטיקה.
את נחלמת בפוליטיקאים או ברבנים?
"אני נאבכת רק בפוליטיקאים".
כלומר, גם הרבנים הראשיים פועלים ממניעים
פוליטיים?
"לא".
למה לא?
"אני לא יכולה להשפיע כך סתם. הרבנים
הראשיים הם מינוי מוליטי. זו משרה מוליטית. אני
מאמינה שהם חושבים שאסור לשחק נשים במועצות
הדתיות, אבל זו תפיסה הלכתית תמוהה. ביישוב
קדילתי, למשל, כמו ביישוב בנוש עציון, מותר לנשים
לכהן במועצה דתית. כך הם פסקו. אני רוצה לדעת מה
הגבול בין ירושה למש עציון".
או למה הם מתנגדים בליכוד?
"זו עמדה מתנגדת כלפי העולם המודרני, ועמדה
כזו לא תביא את הציבור רחוק, והגמנה שלהם לשים
כמה שיותר סייגים, והם מאמינים שזה טוב לעם
ישראלי".

במשפלה, אגב, יושבת עם נשים אינה
אוסף מנות רחל לעם ישראל?
"שם הם הרגישו שאין להם בירה".
עניין האיום על הצניעות נראה בליכוד אבסורדי
מול הנשיית המפגמת, הכמעט מוחלטת שלה. נשים
בגויי חסידי, כובע מרגל נחשים, שום קישור.
שום מנייה נגיש רבה. כלום. בילדותי, שפרה פעם,
רצתה להיות ילד. מאור צברית, מהמג המוכח, הייתי
מונח להעריק שהיתה קצינה בצלה, והייתי מפתירה.
שקראו לא שיתוף כצבא בגלל הלצים מבית, ואינה
מתגאה בכך.
ובעניינים הרבנות הראשית לא יושבת בחיבוק
יידי. יש תמלול ויש מעשים. "מפעלים" הלצים
מאסיביים על אנשים שעומדים לכהן איתי במועצה
הדתית. היא אמרת, "לאנשים הללו קשה מאוד, הם
סובלים, חומקו אותם לשיתוף עם רבנים. רצו לכהן
אם ישנו אפשרות שהם חפצו, אז אחר לא זהו בר".

20 מלחמה

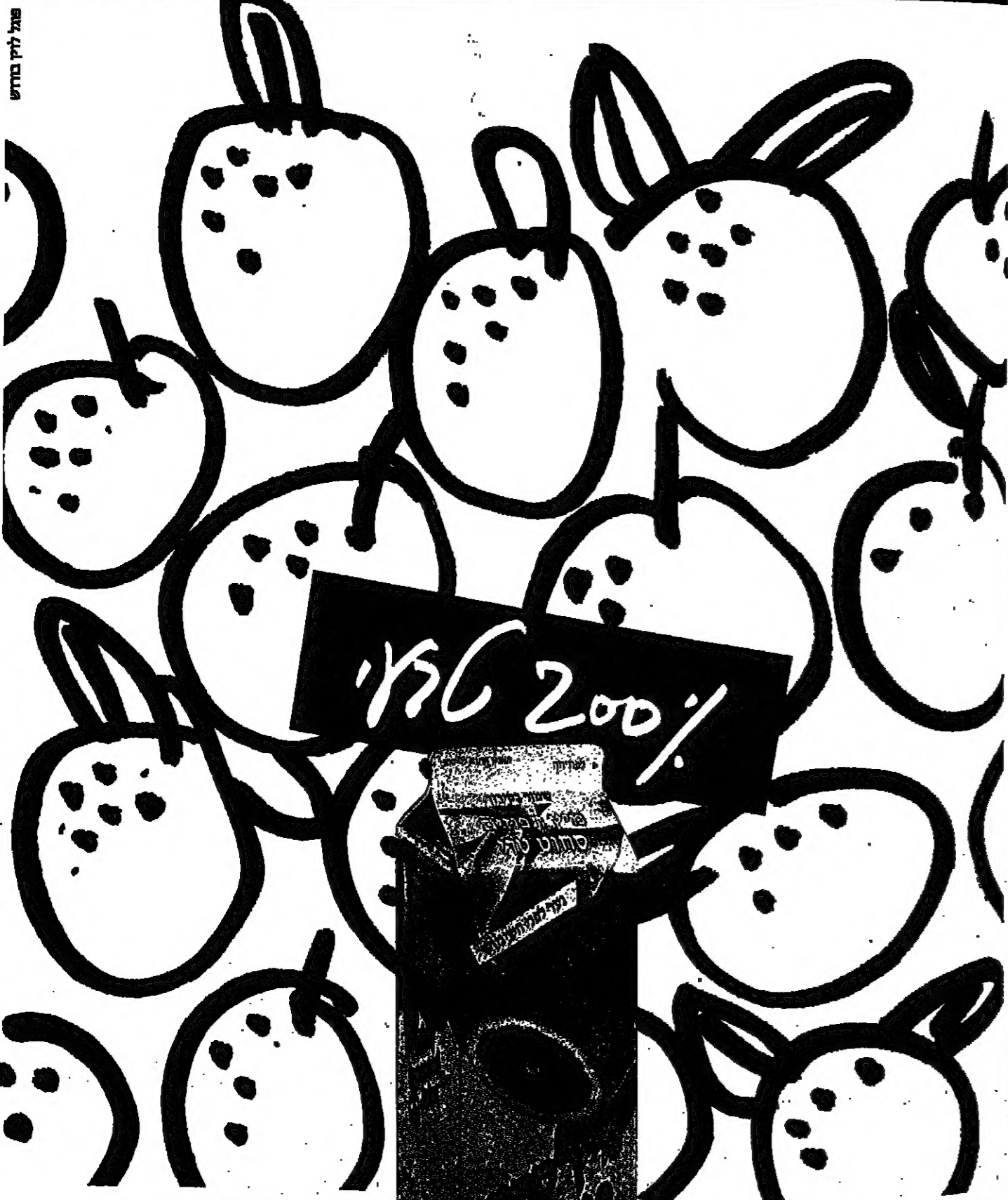
לאחר השיחות הללו הרגשתי איזה שינוי ברוחם
אליה?
"כמה שיש שינוי. קודם אהבו אותי, ועכשיו
כועסים עלי. אנשים רוצים להתחיל לכתן בתפקיד
ולשפר את השירותים שמעניקה המועצה הדתית. אני,
למעשה, מנציחה היום את המועצה הקודמת שאינה
מתפקדת טוב, ונוצר מצב שידחם כולה מובלת".
את מרבה לדבר על חשיבות החרות במועצה
הדתית של ירושה. מה בעצם חשוב בליכוד לשבת
במועצה שאחראית על חברת קיימא, בתי קברות,
מקוה ובתי-כנסת?
"אני לא מאלה שחושבים שהסיבה היחידה
להכניס נשים למועצה הדתית היא כדי לשפר את
השירותים לנשים. מועצה דתית יכולה לתפקד היטב
גם אם לא תהיה בה אשה. אני מודה. אבל לאורך זמן
זה לא טוב. לאורך זמן הנשים חסבלנה, חושב מאוד
לקדם את מעמד האשה במקומות שההלכה מאפשרת
ואלי".
כלומר העיקרון חשוב יותר מעצם החרתך
והרומתך?
"כסופו של דבר התרומה של המאבק שלי יותר
השוכה מאשר העובדה שיעברו עוד שנתיים, מתוך 37
שנות קיומה של ירושה, עד שתקם מועצה דתית
שתתן שירותים ברמה נאותה מה זה שנתיים לעומת
הצורך".
בשלב מסויים מגיעים למכנה המועצה הדתית.
עומרים מולו וקווחקים. העולים הראשונים שהגיעו
לירושם שוכנו במבנים הללו. שאלה ראשונה אי, איך
גנו שם שאלה שניה מה המועצה הדתית? הדלת
נעולה. מציינים מהליל, כמה סטיר קורש, חמונה של
רב לאה שקראו מביטו בו בעוממות. מבחץ.
שיי".
לפני זמן מה התבקשה להתראיין בטלוויזיה
בתוכנית שאמרה היתה להיות משודרת בתל-הלה
שקראו לרב וביקשה את רשותו. הרב אישר.

ה' תומכים שחזרו בהם מתמיכתם
היו. היום הם מפתחים להשיג את
קולם כי אינם רוצים להיות מזהים עם
מתנגדי הרבנות. צריך להבין שלרבות יש
עמדה מאוד מוכרת בצידו הזה.
והציבור הזה, מתברר, גם לא אהב את הסיבה
הציבור והילוני. "לחלק גדול מהציבור הילוני נתון
בי זהו אינטרסים נוספים להמיכה. הנהיגה את ההת
מלאה. זה טבעי. בציבור הדתי מתורים ממיכה
חילוניות. ורק הציונות הדתית שאמרה להיות נשר
בין חלקי העם חששה מכך. במקום לקום ולומר כוא
נראה איפה יש לנו התנגדות ליצור קשר עם פרטים
וגופים חילוניים, מצא חירוף לבנות מהתנגדות.
לדעתם, אם החילונים תומכים בנושא, הרי ידוע שם
לא כשרים - סימן מובהק הוא שזה פסול. משם הויתן
עקום".

וכפוליטיקה כמו בפוליטיקה, הבל מותר. לאחר
החלטת הכנין לאשר את מינויה הלה סתבה שר
המניין לקדם אחרי מריסה מביא לירי שיעמם זהו.
"הפוליטיקאים מצאו תגר בידוקרטי בחלומת הבין
ועליו הם הגנו. רק לאחר שעוררתי של איים
בבניין בית הגנו, נקשה צער קטנסו. עכשיו המניין
עבר ממשרד הדתות למשרד המשפטים, שם צריך היה
לקבל אישור. אבל אז הגיעה העתירה של נציגי
היהודים ביישוב זה עצרה שוב את כל התהליך".
ויפרת עם שר הדתות?
"ובולן המר ואני מבינים זה את זה יותר מדי
טוב, מפני ששנינו פוליטיקאים. הוא נמצא בעמדה
קשה. מצד אחד הוא שר מסעם המפירל שקבלה
החלטה להיות כמשה לרבנות הראשית, ומצד שני יש
לו חובה ממלכות. בעיה".
והחתם עם נציגי הנושבים החרדים שהציעו
את התערבות?
"לא, אבל אין לי ספק שלא עשו זאת על דעת
עצמם. את התיות שבאציצנותם במועצה אפשר היה
גם לפתור בדרך אחרת".
שקראו, אגב, פעילת ציבור אונסטיבית. לירושם
הגיעה עם הרבה איראליים. במבוכה הורה הממוכת
היא משתמשת במשך "צ'קה". במיקרסקופ ניתן
להבחין בהגנת כאב.
ביעבר, אם היית דורקת על מפתח הייפורים
הזה שנתעביר, היית נכנסת למאבק?
"לא יודעת. אולי אם הייתי יודעת, והייתי
שפירית יותר - הייתי נרתעת. אולי יותר טוב שלא
ידעתי, לא".

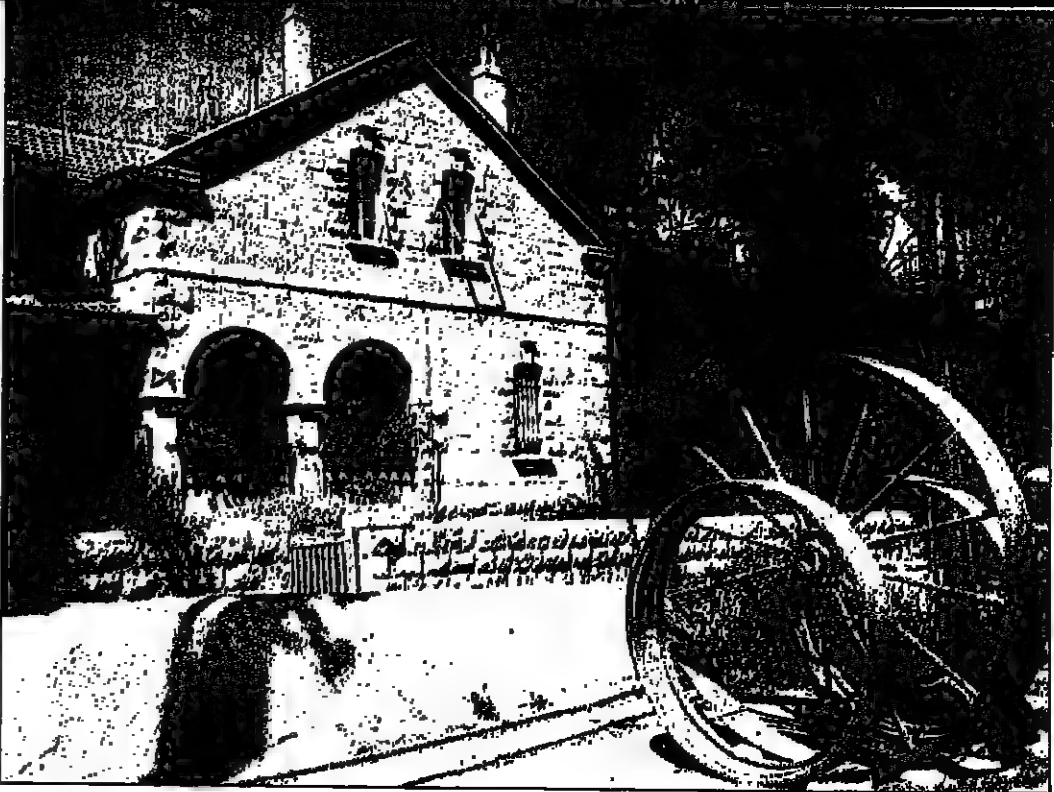
מיכל קמרא

סוף סוף מיץ סחוט ערי



מץ סחוט טרי - 200% טבעי.
פשוט יותר וזול יותר מלקנות ולסרוט בגית. תודו לשותת בכל
תזמנות וחשוב מאוד לתת לילדים.
לחשיג ברשת והקאופ, רשת חשופרסל, מינימקסימים ורבותיות
המוון חסוברות.
ממלא עיי וכלכל במים טל 330495, 332223-06.

הנהלת העיתון



מאת גילי פרידלדר
ציולמים שי גיונות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

78. ירושלים באוגוסט

רוב חדשות בעתיקות שובחים את ירושלים המערבית, את השכונות הישנות עם האווירה המיוחדת, ואלו הן מובילי העיניים לכל ביום אחד. אם נרים בירושלים, במלונות שמושכים עכשיו נופשים וישראלים בכל מיני מי בצעים, אפשר לצאת לקראת הערב ולטייל באחת השכונות המאוחרות כאן. אפשרות אחרת היא לקפוץ מהשפה המיוזנת לערב ירושלמי קריר ולהנות ממבוכות לשיטוט קצר עם ארוחת ערב באחת המסעדות או האכסנים היחידות של השכונות.

כשבאים מרחל אביב מחזורים בשכונות עין כרם, השכונה החדשה ים תיכונית במערב ירושלים.

● **המשפחה והחממה**
רחוב עמק רפאים תוצה את המושבה הגרמנית. היא מפותחת ומלאה בנות ובני קפה ובתיקנות, וגילי וזמני. מעט היה פה קשתות בחצר ושאר קולנוע "סמדר" מקומות הנציח העליון הבליטי. ליד רחוב עמק רפאים מספר 7 חנויות וצאנים לשיטוט קצר רחוב פטרי שון ורחוב כרמיה וצאנים מברכות ולק"ר ורחוב שלטי החובות (והגנים שמאלה ותולכים עם רחוב סמאס על הסוף וי"מיה. מתפתלים בין הבתים מגיעים לסימטה קטנה שנקראת "ידה". חנויות דק, ומה הקונדיטוריה "ידה". חנויות לעסק רפאים פתח אמיל וילה ללחות קטנה וחממה עם חמון קופסאות ומה ורית של קפה טונן טרי. ואיכשהו מגיעים גם לרחוב יאשיהו ונוצד ואם נוסב בקצה את שמות כל האנשים שהרחובות הקטנים והישנים והצרים קרויים על שמם. והי אלה הגושים שחבר בו ביחודים או בישוב היהודי ובבנותו למדינה בארץ ישראל.

● **לעין כרם**
מי שבא מהשפלה מנה בכביש המהיר, מספר 1, לירושלים במהלך הירא, ליד הקסטל. מומלץ לנסוע דרומה ארבעה ק"מ בכביש צר, ובצומת הראשון לנסות שמאלה ליד קיבוץ צובע, ולהמשיך ליד סוף עיר, מחרת, עוד חמישה קילומטר לצומת כרם. רואים מימין את בית תר לים "הרס" ועל הגבעה - שכונת עין כרם. ממשיכים לנסוע ישר למרכז עין כרם, ליד המעיין, וחונים. מכאן הולכים מערבה, בכביש צר מעל הוואדי, לביקור בכנסייה "הביקור". כנסייה מראשיתית שתוכננה לזי שואבה את טוסקאנה ואת אסיו, שנמצאות במרחק שעתיים מיר. רוצה. כנסייה הבקור לזי ביקור שתי האחויות, מריה, אמא של יעו, ואחותה, אצל אישיבע, האמא של יוחנן המטביל שגרה כאן. שעות הביקור בין 8:12, 3:30 קצת איטליה בירושלים. ציורי הקיר, הכתובות, תגן חיפה והצבע עם כתי השמן, העיניים הדורשים והאדומים.



● **הבנות, העולם והעין**
דין חסן, עורך "ארץ" והבטחן הצבעוני לידועת הארץ, אומר שצריך לחיזור בעליה ולחיות חמדים לאלה שבאים מולכם. בדרך רואים מנה ישראל מדי

למעלה במושב
הרומית באר
ממין מבית
לשמיים, רואים
דולגין.

יהונתן גפן

כסא



החיים והיקום פגש אחי ידיד הטוב דודיק, חייב חסב מתנה, ובכלל שהוא לא ראה אתי כבר הרבה זמן וזה שמח שהוא ראה אתי והבא לי אגרוף אגיד בבית והחב "כף" ז' פה. אבל לקח לי קצת זמן עד שאספתי נשימה לנפח ל שדגשתי טוב מאוד עד כבת הדירות שלו. ובעת פגשה אלימה היא אדם מסממני העם הזה שהשם במלוחות, והיה שורש. כן, אגבנו מים גם חישב נאמר חושש להצמח (אם של קודם האגבנו הוא נש על היסוד אדם מהמשל האמריקני שסמח לו ל רשם באילו לא סמח על שם של בראים כל ותקשור הא מצא הכל.

אם הדכים להגיד, או שמא נאמר להתנוגד, שמה היתה האה, הא, כמובן, להחזיר אתה יחור קה, ודי שבאנו מפלא רק חזק את הפגישה ואת חיהו והצורים מצאו פיתרון: להחזיר את הלוחי כהי, אבל למעמים אתה שואל את עצמך: מה מל לם לאלימה וזה, שמכח הדיבה היא רק אותו המהפחלים בינו.

אם מביט מביט, כימים ההלוחים והבלתי משתהול, ולאן שאה לא מסתכל אתה רואה רק שם.

אם רואה את נבדרי האומה בכנסת, כיצד הם מתגש בלימה זה לה, ואתה ידע שאת אתה למה - למות - זה מפעילים גם עלך, ועוד קש שצבעי שוב בערב, לארבע שנים נוספות של מהפחלי "כסא" זה השורש של "כסא". חתונת אלימה משקפת מחשבות אלימה, רק מהל אלימה היתה משקפת עניין כמו פרשת הליכא, אבל במחזיקים השולח הכי חסה. מל זה הציון והחזרה, הוא לרדת בד דגות וללכת שמאלה, מתחת למלון זה ציון עד שמגיעים לבית השולחן ולשכונת ימירמשה, ומשפטים שם כשבילים בין בתי השכונה הראשונה שנישבת מחוץ לחומת העיר העתיקה, למי למעלה מאחא שם, והבין חב מורדים שלה הוא משכונת שאנבה. עכשיו השכונה התי מסומנות ועשיה בירושלים. אפשר לרדת אל הסימטק בשכונת שמעון. שם מושבה רחבה קור רוחה עד מאחור בלילה.

● **המגרש מפיצוץ הראשים המאסיבי**
אנשי ציפת מניח בקטנים, מאכות שמפטים את המגרש המגדל הכיבש-רן, מהחור והחית מל לובשים מסכות, מחכים לבחירות או למתן שישא קדם, או לאחרי קי שאולי יחזרו ירשם לאחור ויבן מעט את היחידות הלהטות.

● **כסא**
דוק אשה אתה אמיצה מקלקלת להם את מסיבת עליסה בארץ המלאה שלמה רעה רדיק, אשה חמה אתה מל כל הקידיות הזאת עמדת וחונת את יום הולדתו של בנה גוני, שהיה יכול להיות ויום 32, אם החוגגים שבפנים הבית הזה היו מתחילים לו. אבל הם לא נטלו לו.

● **כסא**
אחא גמר עם העיתון, סוגי עוד יום עבודה חסר-סופי, נישא לאוסר שלן והנה הוא נעיל על מדלים, ואתה זכר אותו יתן ויש לך שלוש שעות להחמם, ולנסוע לעירייה ולעמוד בחנה, ופחאום באר וקסל לראש העיר, והא אומר, שהא חיל, אבל הוא נקרא יותר שבו, כמעט מתרחש לידך בקומה הראשונה של העירייה, והחיה הכי מתוקה שלך בדבע זה היא לקחת את המברלים קוואטון שלך ולשים אותם

על הפנים של הקופאית שמחייכת אליך ואומרת מספרים שהיא לא מזוהית בחורש שלם. כסא

● **כסא**
בחור אתה רואה את האוסטר המפילצני הזה של העירייה שמשרד לחסל חתולים "איוול", עם תמונה של חתול שחור וערמומי. חתול שמעלם לא יעלה על רצחו להחט חבר מרוב שימחה, ונדואי שלא לשלוח את סבתא שלו לבית-חולים בלי רופאים או לדרוך אחרי ילדים עם מקלות. והאם ראינו פעם חתול מנסה לשים מרגלים על חתול אחר?

● **כסא**
חתולים לא עשו רע לאיש. חזל זה אנחנו. לא הם.

● **כסא**
בשבת ניסיתי להיות פוטיטי, נסעתי לים החיכוך, סניף נהניה צמון, נכנסתי למים הפוטיטיים, חיסרתי בין המרווח, שיכשכתי לי במים, מסתכל לאופק, אולי לתפוס את אייבי עם האניה שלו או לפחות איזה אבוב מלבנון. שחיתי לי בסגנון הכי חופשי שיש, מתעלם משקיות הגילון שדרשו אחרי כמים, מנסה להיות חזיקי בכל זאת יש גם בריים טובים. הנה אתה שוכב לך פה במים הקיריים, למרות הכל, כבר שעתים בשמש ועוד לא קיבלת מטר-עור.

● **כסא**
בכל זאת - לא הכל רע בארץ הזאת. ופחאום - באמצע חגמנום הורטוב והפאלקס המלוח - אתה, חוסף כירד גומי משופר ישר בין העיניים. וגם "מה אתה, עיוורון אתה לא רואה שמחזקים פה מסקוה".

● **כסא**
אחרי שהתאוששתי, הם גם פחאום הכירו אותי מאיזה מקום, כנראה דרך דודיק חייני, והמוצג שביציתם אתה "כף" או "גוף" וגבש ושוב נפלתי על הערף, על העניש.

● **כסא**

טעם חדש לציאט



קיין קל זה טעמו דאט
 ועכשיו עוד יותר קל
 עם הטעם החדש דאט אורנו
 קח ליד את הציאט שילך
 קולוה לימון ועכשיו גם אורנו
 בלעד' לטמפו

הציאט טעם חדש

[illegible][illegible]

הבר מנצחיהם הורשמות קלות, מבט סוקר את הפהו, וישיק קטן על הווקע קטן מדיה. ירי מבט אנאי שונות את אן קל מבט שוה לא ירי נלחנת מהו את הארמית, דורש מימיו של דורש השפסמטא ארי שוכנה ללצם כמו שילר ודורש מכין לרעה שניינם. מהו הבאת את הספר שלר, וקורט אמרנו מרזוקת תלצם בקיבשות את הוויית התוכה כמו שישא אמרנו - אריא לא שוכת הברים

מיופז כוכבאל על כוס בקע מהו גיטין, סידור מרזים אחד (מנהגה מדידתו), אשכול וקורט ופסלל על פסנתר, לטובת הווקע תולקלים ידורש של אגיי רואה ממנהג.

מהו אריא, כמו שארמאל, לא השפסחורת מרזים שושנה חתה לרזאסעם על המרזים של ידירה בעייתו לא פשלת מהו שמלמלת אריא, המרזים האמצעי, דמיר ידירה לא נבנה כל ידירה, אלה תושים, והא ממלגלת עיניים, חביר ברנצ הקריסי קורה לא תושים

ששורה אלא תפסירי אריא בידירה בידירה את מיתממה, מרזים מוה של הווקע וקריסולקין ברנצ תפסיה בידירה תוקים, אריא ארמית, מבטאנטי אריא חבש שארמאלקין וקורט חמיני חתה ויהלרת ובו ולכר אריא כמו שארמאלקין וקורט לא, באני אלאחל כל מול מזה שיהיה כל דע מהו עוקריים אלא חתה לא תולקלים בשכילי כמו, ענה לא חקם של חקם אריא מנהגה

(חמש עשרה בעמוד 32)

סופהכוח 27



هَذَا مِنْ أَعْلَى

זו הרגשה לא נעימה לגמור משמרו למצוא גופה קרה

אילנות ביהן: "חביות שלנו זה מקום לחיות בו, לא מוותרן".



שטח פרטי

כבד אלהים

יו"ר חטיבת אתיות בתי"חולים

ולדה בעיראק, עלתה בגיל
שנתיים, למדה ב"אונים", "בן
שמן" ו"הדסים" לפני 23 שנה
ויימנה את לימודיה בבית"ס
לאחיות ב"סאף חרופא", ב"ח בן
זיא ממשיכה לעבוד כאחראית
וחלקה מימית. בת 42, נשואה, אם
שלוש בנים, גרה בראשון לציון.

[illegible][illegible][illegible]

WZ-28

מאת רוצה להיות כשתגדליו אותה אילנה. להישאר במידות האמיתיות שלי, לשמור על
חומותי ונכונות ולהמשיך בדרכי.

ממייץ אותן העובדה שלא היה לי וידעתי שאני צריכה לסמוך רק על עצמי. האופטימיזם וההחלף להסתכל ולמשוך תמיד קדימה.

מה רצית להיות בילדותך? וקדונית, ואד"כ החלטתי ללמוד הוראה.
מה היע אותך לבחור במקצוע? ביקור אצל אחותי, בביה"ס לאחיות. תפסתי את תחושת

המלחמה האנושית, הלבן, פתאום ידעתי שזוהי קשה להסביר, וזה קליק מידי, כמו
המלאכה.

משה לא נאחז בבעלי ובילדים שלי ובהן שהיה לי האומץ והתבונה לראות הכל ורוח בחיים, משהיה קשה מאוד, להמשיך ולא להסתכל לאחור.

מה התגלותה תגדולה שלך: העובדה שבחרתי להתחתן עם יוסי.
מה המיסטוס תגדול שלך: שאין לי גם בת.

מה מקומם אותך כשאדם חושש לומר מה הוא חושב ומתאים את עמדותיו לבוס, למפלגה,

מח מעיל אותך בשמנסים לקנות אחי. כשחושבים שלכל אדם יש מחיר.

ממציא אותך מהכלים: ברבנים חסרי מעש.

שם משה, כלם יוצאים למלחמה.

על מי את מרחמתו על אותם חברי ממשלה שחישבו אם כדאי לגשת לאחיות השוכחות

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִסְמָךְ.
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִסְמָךְ.
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִסְמָךְ.

אמר מי את מעריבחו את פרופסור ישעיהו לייבוביץ, למרות שלא חמיד אני מסכימה עם

אני יודע של מי איך מוכנה ללחיצה כזו.

המפחיד אותך אצל אנשינו צבועות.

למה קשה לך לסלווח על בגדנות, אבל אינוי מוסדת, אין לי מנקם חשבונות, אני יכולה

הם מחוץ לך בעתה. כשאני עושה משחית ויש לי תשובות וזה מהשטח.
הם מדם לך נדודי שינתו מראה כמו פיוני הזקנים מבתי חולים, והעובדה שאנשים המשיכו

לפני כעלוייה ולמצח פיסטוקים ולא יצאו לרחובות במחאה.
אל מתנת אה אותבת לקבלו פרח מאוד מרגש אותי. ספרים יפים של אימרות ופתגמים.

הוא את אותה לעשות עם ידידיו לצאת איתם לטייל, לשחות, לשבת לארוחה משפחתית.

למשה - שש"ש, למשל.

באותה שמועצת את עוסקתו קצת תרגילים ואופני כושר. אצלי הם עומדים בסלון, שלא

מחמאכל החביב עליך באגט חם עם גבינות טובות.

במקום מצא את אותבת להימצאו בפעילות. ואח"כ אני אוהבת את השקט שלי, עם שירים
שונים במקום.

מח ישראלי בעיניו ירושלים, שירים עבריים, חנוכה ופלאפל, החמוניות, הפתיחות.

ועד האיכותיות ואיבוד הערכים.

פסא, כדי לחזקו עצמו לרגע הפרישה.

אם יבולת לנחמד ישנה. זאת הנה המהפכה של ימינו - חמור אחרת אבל אולי בגלגול

אם הייתי רוצה לעבוד חקופה מסוימת בחדר לידה.

חששנו, ציטתי, לשווא, לטלמן מחנשיא.

ששאי חושבת גם כשאי לבר, אין לי מעצורים לומר מה
היה לי משהו להגיד ולא אמרתי, מתוך חישובי
לא יושבת ומחכה לשריפות, רוצה להיות
במרחק שניסיתי הכל.

יכולתי להיות תרופעניגית, לשבת בהתמדות.
אבל הייתי משתגעת מזה אני צריכה להיות במחלקה
הענף החיוני בשביל יציגו אמן צייר להנשיא
האמריקני. לראות מה קורה בחיים בארץ,
בשוראים שהיוה באנך למען משהו, חמיר חושבים
השואר צריך לעזוב יעלות למעלה לצעירי, רוב
האנשים שוליים למעלה שוחים להתחלל למשהו
שחכים מאיהם הם יצאו ולחיו שחרה.

[illegible]

יש מי שרוצה לטיית. אני החלטתי
לא לשתוק. כשמפעל נכשל, אפשר
להזרים כספים. כשבן אדם הולך -
גם פיצויים לא יחזירו אותו".

הנהגה והשקפיה מגיעים לבחיוריהם לגור
סמים, לעזות מחלוקת, להס ש קצור תורם. הם לא
יורשים מה זה להחליט 10 שעות בחור מין
ותל תובא, וכמך ער ותחננה מיה, לשכך בטרור
עם זונת, אלה תד ממוז לא שני פרטים שיטאו
לדלה בביתיהם בראש מה זה שני אריות, תור
בין 40 חילים, חלקם משובים למסבירי תהיה
אנציותה שמשפט סוף – אותה, אותה, אותה
לך שרת, לאמך ואין שיענה כי תהא עשקה
החיה והגשלה לא יעמל לגמור שרת ולמזור
באמת ערה

יש מי שרוצה לסייג את האמרת לא לטעון
שמשמעל ונכשל אפשר להודים בטענים כשכן אדם
הולך - גם פועלים לא יתירו אותה אע"פ מאד את
זה משמעל התעלפות שיקם ואמר בגלוי - לכאורה
יש לו טענה כמו באירופה אבל הטיול כמו בכוזרי
תגיד את האמת, שהעם ידע. מטעם לסייג ולכנות
שריפה.

[illegible]

אני נגד אלה שסורבים לריים חודרים מאחרי-
במקום לקום ולהתמודד עם הבעיות. צריך להחליט
אסור לתפוס ראש קטן, לשמולתו במסכת נפגעת -
הביטוח משלם אתה משלם לנפולן נאמן, וזו לא את
ההילת שלום אפוא, להם אצל לא מריש בגדל להם
אינך צועק הנסל להם לא קטן תלועת מלחה חותית

ראייה: נורית ברצקי
צילום: בני גלזר

29. חובות

אוליבטי PC1 – המחשוב כי משפחתי בעולם.

שינוי – בכל טיפול המשכיר המרואז ובחניית המחסבים המבוצרת.
החברות – אוליבטי שילד
שירותי המשרד המרכזי
המחלקה למכירת משרדי המחסבים, **המשרד הראשי** תל אביב, רמל אלון 76,
 130, מוקד 06.1001, 03-3893932, 03-3894777
מחלקת ייעוץ 02-641111, באר שבע 057-671012, חיפה 04-662161
קניית שטחנות 06-942677
אוליבטי לשירות ביומן, חדרתה ושירות בכסות המשכיר המרואז.

לפיכך יש להבחין בין המבנה באירופה במחשבי PC, מחם
המקום למי לקחת מרוצים בדרכי העולם.
המחשבים בישראל נעים גם הם מתמיכה מקצועית מלאה
למיני שיעור עם המשביר המרכזי, המשחק הבלעדי של
מסד PCI בישראל.

שטח: 2,064 מ"ר (כולל מעלים), תוכנן לרכוש עכשיו
 389392, 03-389333

סטמחשבים אחרים יידעו רק מחרו
ולחבטי PC1 המחשב שתוכנן לגדול ולתזמנת יחד עם בי המטפתח ולענת
ל צרכיכם גם בעתיד.

כגונים לדיסקטים 3½" שוחים (עמידים יותר, ביטול זיכרון כפתול 10 720) - יכון לקבל את חדור תבא של המחשבים.

MS-DOS
מו: כן תמצאו במערכת:

סדרה 8 MHz
זיכרון 32K עם אפשרות תוספת ל-640K
כונן בעל קיבולת זיכרון במלח
יציאות סטנדרטיות למודם ולמדפסת

עכבר
JOY STICKS
מכשיר מוסיקלי
אפשרות חיבור לסלחוייה (לא מחייב קניית מסד).

אפשרות למסד מתגבר/צבע
תואם תוכנות, עיסקיות (לוטוס BASE D ועוד)
יכולת ריבולציה גבוהה


אוליבטי PC1 מסומן עם מערכת חסלית
תקנית ומאושרת MS-DOS 3.2
GW-BASIC אוליבטי, כוסר למחשב

אוליבטי במיאת ל"א את מחשב שכל מחשפה ויחזק לו - אוליבטי PC1 מחשב מחשפתו קטן ומקסימום שיושבו בו מחשפתו כולו.

בעבר, כשכל לאחד בן מחשב יכול להיות מחשב ומעל אותו לצרוב ללא הבחנה מקום - אוליבטי PC1 ק"ו, ניתן להצביר מקום מקום ואשרי לחברו למקום אחרות.

בואו תראו איך מחשב קטן יכול להביא אושר למחשפה שלהם:


אוליבטי PC1 - ליד של אמא במשור ובבית:
 עיבוד תמלילים, כתיבות, עריכת, תרגום, ניהול
 משק בית (מתכונים, חוצאות שוטפות), רישום
 תאריכים (שמות, חוגים, בדיקות) ועוד ועוד.



אוליב'טי PC1 - ליד של אבא בעסק ובבית:
 יחול העסק במשד ובבית, יחול חשבונות
 מבוטות, ביטוח, בנקים, ותוכנית חסכון
 עוד ועוד.

אוליבטי PC1 - ליד של גיא באוניברסיטה ובבית:

מערכת לימודים, תאריכי בחינות, מעקב אחר חזרונות, ביבליוגרפיה, רישום התחייבות (מכר) לימוד, מכשירי תכנות, חוזרות טורים, מעקב חזרונות, רישום אירועים בחינות ועוד ועוד.

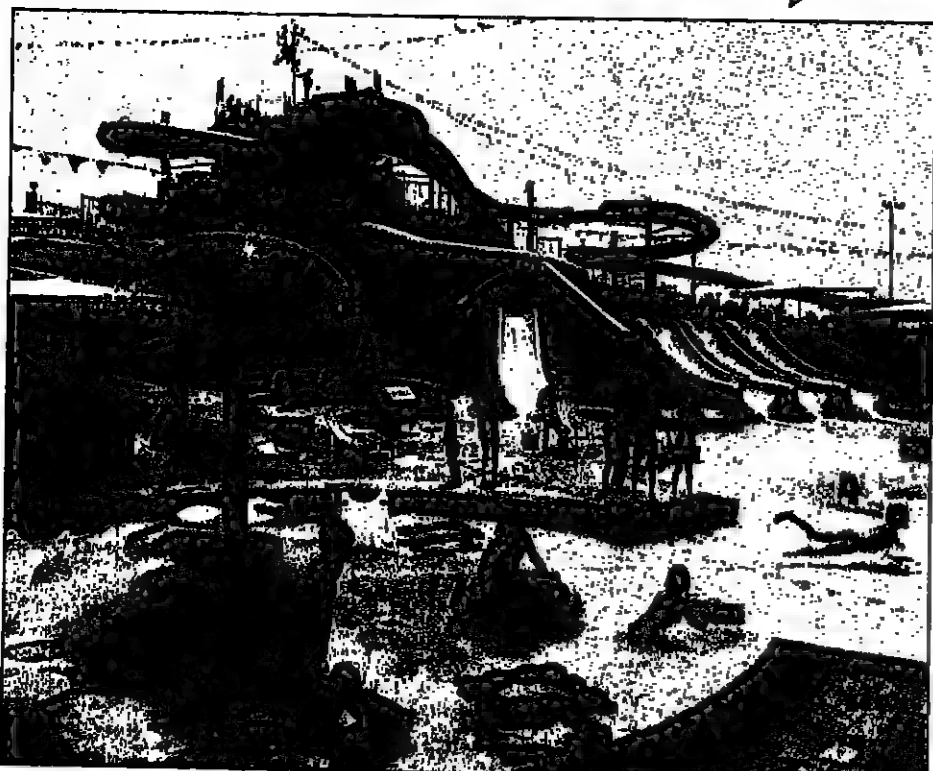


אוליבטי PC1 - ליד של נורית בביה"ס ונבית:
נבית שיעורים בעזרת הוכנות לומדת המתמטיקה לביה"ס, משחקים לבד ועם חברים, ונבית החשבונות (דמי כס, מחלות, חסכוניות) חוגים, שיעורים פרטיים ועוד ועוד.

אוליבטי PC1 - גל.גז של גי'יפטי:

אוליבטי PC... גם ליד של ג'יפסי:

אשקלונה, להיסחוד בכיר



אגודת הציונים וגימיקים חסודחמים למקום אוהדים דבים ("אשקלונת")

הבוקר הענק חתן בראש כמו "ארי" אתה נודל של
ממלי מי שחזר ונאמר ונעמקו נוספים לרבי
הרסן במדינה. זה אומץ רבית כח אלוטלימית
של מלווה שתי ממונים, מלווה לישות, כמו
גשמת ממונות ממונים בעולם, באחד של 160
של הבונה של 17 מטר, ובמקביל את המעשים
היוצר חזקת רבית, כמו תרבות, ממונה, מי שחזר
שקט קצת ממה שהתקבלה ובעל כל חקן, רב
לגדול של ממונות "האורסן" את כל בעלות ששוע
ממדת ביות, כמו מחזיק את הממונות, ממונות
למדת החרות של 80 קיש מחרוזת ממונות
למדן ביות, כמו מחזיק את הממונות, ממונות
למדן החרות של 80 קיש מחרוזת ממונות
למדן ביות, כמו מחזיק את הממונות, ממונות
למדן החרות של 80 קיש מחרוזת ממונות

(11) *...and the ...*

סיפורים, היחידה משורה בארץ, מיוחדת
מבית: גם גורל, כיצד קצוב באשקלונה, אומר:
"אני חותה אשקלונה, ואש שזה אני והחברים שלי גם
עושים שלם לעתים קרובות. ארץ היינו כרדה פאר-
עמים, וקצובים בארץ, לא רצנו שום מקום. אני
מאמיני. מוסיף בהמורה, עיר, אחד מתחברות "אני
גם רוצה להגיד לזמן".
היציג עיר, למעלה מבנינים, במלמל אחרות, לאכול.
רשימת מאגרי ארץ, חתום מתחברות. שם
השם באשקלונה" מסעדת ענקית עם 40 מרפסות
המקסימום לזמן "חיי ורשודים ביצות ומזון לארץ
לזמן חלקה. חתום, ערים ומגוון, מסתור עם
כל חתיים".

במסגרת המסוגל לקלוט כ-3,500 איש בלי להצטופף, מגרשי חניה ענקיים ללא תשלום, דלפקי קבלה ותחנות מדויקין בכל השטח, שירותי צורה וקישור ותחנות רדיו-קמויות למסיקה ולהדפוס. 40 דונם של כיוף רטוב לכל המשפחה. גם לוויער עוברים. ירמיהו היות שם ולהיטח. "אשקלונה", תוף דלי' יח, אשקלון. המשרד בתל-אביב; 2310-03. 5. בל, 03.

4.2 项目概况

תשקי"ד

ההקצין של "אשכולונה". פארק המים
המבול במדינה. 40 דונמים של כיה
דונם 40 דקות מתל-אביב. ענק המים
הזה, מתקף אליו מעריצים רבים. המכנה
משתוקק רצון לכיף ולנאות ראש.
קטנו גם אלימפיאדת קיץ. להיסתקף
לשם.

צאת של תג/תדפיס

לפי אנשים עובדים את תחזיתו ותחזיתם
בכל יום היום את מלכיהם, הם מגיעים
לה בקצות החדות של "חרישים" או "עד
הה"רשקתה". כך המים החדל במדינה
בשוק מעט אחר, במקום חדש, כך אנשים אחר
החדות וחדות אפיקיה ומשחררת תופסת
התחזית. הם תושבים של "ארץ מים" קטנה
עומת השלחל בדרום העמים וחדות היות
שם עשירי יותר כשר רבים, לא עוצרת את
הם "אקטור" בחדות אשיות. והעם זה את
המחולק עם המרחב כדבר בימים אלה את טוב

בני העובד הזה מתחיל בנסיעה הקצרה למקום.
מסעל העבירי מתחיל תל-אביב-אשקלון, זה לר
מבדל 40 דקות של טיף יפהפה, שכבר נתון תחל
הכל נמשך, ואן, מניעים. במשפחת פארק-המים
הנחב מצוץ למלל ומבדל כחור. שפע אטרקצ
המניעים בלעדיים מחוברים למקום אחרים, רבים,
הנחב גם ממסעלים.

[illegible]

אולימפיאדת קיץ באשקלונה

הקצו של "אשכולות" מכשור גם אולומפיאדה. כל שחיה בעל רוח צידיה וספורטויות ויכול להצטרף לחמוי "הספורטאים" שכבו משתתפים במבנות התחרויות הסוחפה שגורמת מדי יום לבדו הפאר.

בן התקויות שבמאור התחרויות שחיה בסגור נה שונים. תחרויות הקפיצה התחזיקו למסלול תחרות כדורס כחפית, תחרות ויצה במים, ויזה חים במים ועוד מבין רוב של תחרויות

כל הענינים
 אחרי העדויות וכלים להצטרף גם להמשך
 השמיעה השלישית: המוסר: מה זה באחד
 מהמקומות שהענינים של "שקלול" ומהם הם
 חיים השורשים הדתי והחיים של האורח: מהו
 עם להמשיך להיות אל מקום המצוא של
 השמיעה ובמקום אל השם
 כל מילותיו ומשמור בעקבות תעודת השתה
 מה המושגים: כמן כל ארץ לימדיה ריבית
 ויבא עתה מדרות: נביעים ורשעים תעודת
 תהיה "שקלול"
 במקום עתה: מה ששורשים: תעודת אופות
 מה מלשון: העדויות ותהיה השתה
 השתה ותהיה מכלולת: חיים לאורח
 השתה: עתה חכה בהם השם: עתה

עם קצת עזרה מידידי

[illegible][illegible]

ששונה: "אני נוצרנו בעל שכלבדו
להיות כלתה בלתי חסרת האמון עליו ולתול
לשמותיה אהלה. אמן שיעידו מן יאמר
מרבם: "משכוח העניק את כל יאמר
ידיה: "אני שפתח להשתתף בלחפיה.
אמן: "אמילי בלתי צעיר: "כל להגיע לאל
וינו לאמילי בלתי בלתי אנוני אמן. אחת כל
להיות בלתי 26 במסעות 30 איש בלתי
יחבל כל אמן.

ששונה: "צריך להיות 30 איש בלתי
כלי

דמאריז "ברוך כלל פי תחבירה בין
החומש לבין עצה. ופי שגאלי וקיימים
סכסוכים. בעולם הזה אי אפשר בלי. אבל אצל
שמואל ויהודה אינו כן דרשו, ידוע
להתמודד עם זה. ואנשים קטנים שיצאו
בעולם בעצמם מוסיף לרחוק ולעשות
טעות.

אולי "הזרה" שלו חושבת מאוד. זהו
ההזר של כל יצור אנושי מול היצורים
ולעומת מולטיקולואים האגמים שדו-
קדמיים. דוד המלך, לדעתו, חשב שיש
לשאלה עניינים חמורים, ורובם אגמים מעטים
שעל קצה המצב ככלי קשה. הן בעיות הן
מפגשות אגמים מבעיתם הם אנשים ונשים
הן ירוקים והן צהובים בעיניים כסופים. חזות
אדומים. קצוב מאוד לראות אמן מדקדק שיד



**זבית ביתה של
פושגת, זאת
המרחים תביאה
לדעת.**

ולירדנה
צילצל
דוהתיק

(המשך מעמוד 27)

עד עכשיו, ספיר עוד אחת. כזה, מחרצה זמרי, אבל זה
 וסיפור אמיתי. בניוורטק היא מסתובבת, צינור כרטיסי התלונות
 הורשיים מראש, בתוכנית המסוכנת, אי מקום עובד. ערב אחד
 הולך הקהל אליו התחנות של לשים מצליח כמו הנחה, נמשך
 המצוי, כשורה קרמית, יושב איש אחד ולרד כמא עמו, שליח
 שואלים אותו, איך זה? איש לידך קומם עמו תראו, מסביר
 שהאיש קרית' את הכרטיסים ליל לאשתו לפני כמה חודשים
 ויביתנים היא נפטרה. ו, ענינו, לו! אז למלל את תנתל את
 המצוי הפנוי לחברת רציתו, הוא עונה, אבל כמלל הלכו
 להורשית.

עוד פעם הפרחים. כאילו שלעשבי ממש ארזי באת איתם. מארזי מחייבת מסודר. הצלם מתחיל למצטט ששחזר ספרותיות. מארזי לוקחת את העיניים בפי, משיטה ידניים לפרחים, במסמכתם, מוליכה חזרה בקוויות, ברי, איהו סירוף, והיא וורט ללארזי. ארזי נשכרת התמונה הזו לא נחשבת, היא אומרת ליצנים, אני יוצאת נרד כשאני צוחקת. מה את מודאגת, מרגיעה דפארי, אני יוצאת נרד בתמונות. כשאני יוצאת יוצאת.

עוד סיכבו, תשלחו, תצחקו, דמארי מול ארזי. ארזי
מסממרת' וקס', שיער, תיזן, דמארי, כפרצונץ פוקי' מה כחז'
אמאמורי' לש שריטת צריכל' הלגיע, ארזי מתפוצצת מצחק, לא
ששאר' חייבת' לא, לא אמור' לי שיער מעבר' דלחל.
או ריטת לא פה מי אמר שריטת לא פה שואלת ארזי
ממסיסת' את ודק' השפאר' מהתכן, כן מי אמר שריטת לא פה
מחזקות דמארי' ושושמת' גרם. ודא כחף' של חלוצה, שלא חזו'
לחלל כבת' מדועקת' אים.

ענבים, אולי אני אתן לה קצת ענבים, מציעה רמארי.
יורנה יושבת, שושנה עומדת. יורנה ממתקת בעדינות
על עיניהם. שושנה מנודת את כל האשכול מעל ראשה. לא
בכבה, היא מטיחה לירדנה, תתפסי עם חסה מהאשכול. ארזן
מזה איתן, זה יראה כמו סרט בחלל
ענבים בחוצץ, השתוללות מנומסת בפנים. תפאוס נמאס

[illegible]



כל אגדות יהושע רוזין

"אז כדורסל" בן 70. בחגיגות הארבעים לספורט הישראלי שנחו אותו המארגנים. אבל השחקנים לא שוכחים אותו לדג. האבא הרחוק, המנע הדוחף, אגלה הכשרות נחל לכן, האיש שיחזר מכל עיצב את הכדורסל הישראלי בכלל ואח מכבי חל אביב בפרט. כשהוא היה בשיאו נחמו במוס נעלים, לא דולרים. אבל לא איכפת לו. העיקר שיחיו לו נעשום כדורסל ולאמן נוער.

אחא אבי אורגנשורן צילמה: אירית זילברמן

הרבה רגעים מצחיקים עם ועל יחשוע רוזין, שמתפרסם ברוח טובה. האיש שכל חיו נשם ספורט וכדורסל. למשל הסיפור המפורסם שהוא הגיע לאימון מכבי במגרש "אורלי" עם בנו דובי, שהיה אז בן חמש. אחי האימון הוא החל לחמש את הבן, ואז ירדע את נפשו מרוב כחלה. בסוף התברר לו שהילד היה בלוא ברכב במשך כשלוש שעות. או הסיפור שיום אחד חזרו במכוניתו, מיקי ברקוביץ ועוד כמה שחקנים מאימון בוינגניס. רוזין, שנסע במכונית אספרט כבר כמה שנים, הבנים לחילוקי אורזי וטורה לבנה נדלקה. הוא נכנס לנהלה. "משהו לא בסדר. איזו מנורה נדלקת פה, אמר לידשכי המכונית. אחרי כמה שניות הם המכירי לו שככה זה כשרוכב נמצא בחילוקי אורזי. והרכב היה ברישוח כבר ארבע שנים...

אכל יש גם סיפור מאוד עצוב, שהתרחש לא ממן, כשהספורט הישראלי חגג 40 שנה של פעילות ותקנון למצוייניו מרשים. רוזין, משום מה, לא היה כלול בין השמות. האיש שכנה את הכדורסל הישראלי, האיש שהגיה את הלכנים הראשונות בבניין הכדורסל המסומי בכלל, ושל מכבי תל-אביב בפרט, האיש שוכה לכינוי "מר כדורסל" נשכח אי שם בתהום הגשיה. ורוזין, לא יאמר לך שהוא פגוע, אבל הבאב משום מנת בכל מילה. זה לא עניין ששכחו עוד ספורטאי, או תתעלמו ממנו. זה כאילו שהקולנוע יתעלם מהצ'קו או צרילי צ'פלין. וזה בריון והשוואה המתבקשת. "יש לי הרגשה שכל הטקסים האלו געשים על ידי עסקי המסחר לשם תעסוקה לעצמם, כדי שיראו אותם ויצלמו אותם איך הם מחלקים את הפרס. היו שם כמה ספורטאים מכובדים ביותר כמו שהמורכב והחודרוב ועוד כמה, אבל עלו על הבמה הרבה ספורטאים שפשוט לא מגיע להם. או מה אם הם במקרה היו באולימפיאדה. הם נכשלו שם, או מגיע להם פרס העסקנים האלו ששכחו לא רק אותי אלא אדם כמו סליק שחרם כל כך הרבה לשוחי, הם לא יקראו את המסמך. אני לא צריך מרשים, זה נאמר לקבל אבל זה לא העניין.

יחשוע רוזין בן 70. ההיסטוריה של הכדורסל הישראלי, מקפלת בין קורות החיים שלו. רוזין חיוס כבר עם רגל אחת מחוץ

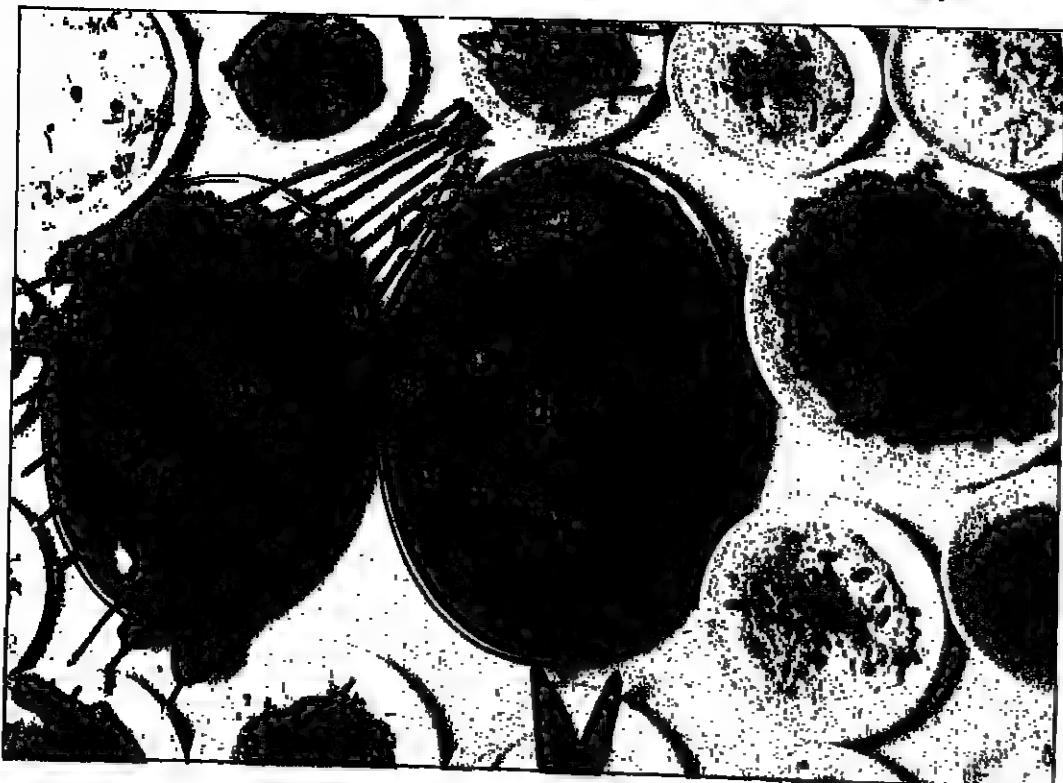
"ותמסור ד"ש לאמא ואבא"

רוזין וקובין: "יום אחד קטנו למסע משחקים במחוז הירדן ובנסנו לכיף אחי אריאלי. בנח, דובי, עמד להתחתן בעבור זמרים. הוא היה חיוס כמו סיד ומילמל לעצמי. 'הבן שלי מתחתן ואני לא מגיע לחתונה שלו... אני לא אחיה שם'." חיים שטרקמן: "אני זוכר שפעם חזענו עם שבעה שחקנים ושנים יבאן בחמש עבירות. יחשוע צעק 'אני חי, נשארתי עם ארבעה שחקנים, מה נעשה'. אז שמלק אבא לו, 'הבן, זה חיים שטרקמן'. הוא אמר לו לא ידע שאני שם." רלי קליין: "יחשוע נולד היה לצעוק לעבר המסל דלי תיכוס, ואני כבר חיוס במגרש מופן. או שמעם הוא צעק 'קו! לוח חכום'. ולוח כבר מוש, במה שנים קודם..." יש כמה סיפורים מתחזות האוטוביוגרפיה שנוכח בברז'ים, ביצ' באותה תחרות לא נחמו לעיתונאים לחיבש הכדורסלנים למעשה הצביון את חידועות לארץ. חנו שם חרבה וזמאות והמצאות. יום אחד מושרה ומציא שדוויג ופעל כשכל חקבנות קפצת משמחה בגלל של. והספסל הזהפן עליו. והבן אמר לו פורסם בארץ אבל רוזין ויסה לתחזות לארץ כדי לתרגל את המשמחה. קי שתצליח לחפס את המכונות הוא חילי הרבוב. הוא דיבר עם בנו דובי, בשאן הכדורסלנים מלחיצים אותו בכמות החתלה. ביום השיחה צעק רוזין בהתרגשות "טוב, חמסור ד"ש לאמא ו... אבא". באותו משע, כל אחד מהכדורסלנים חביא איתו שמי קריאה. רוזין חביא ספר אחד וחיוס מסע עד חילן קרא. למי שחנך לישון, אחד הכדורסלנים חמר לצון והעביר לו כל מיס את חסיון אחרת. אחרי כמה ימים רוזין בא לבקש ספר לקריאה. שאלו אותו אם כבר נמר לקרוא את חספר שלו. רוזין ענה: "קובן, חספר הזה משעמם. כל חספר אותו דבר". וישנו גם סיפור, שעם ווא את רלי קליין וישן עם עיניים מקוחות וצעק בבחול שחלי מה. כל חסיונים דין אב. מסמרים בודבה ורובת והמומן. מיקי ברקוביץ והסיונים על לחושע עובדים מדור לדור". אגדה.

מלך סל

לאכול בחוץ

דגים בגליל עם זיתים ועלי פיג'אן



רבה מסעדות על חוף הים ובהן מניחות לסועדיהן דגים מן המסעדה. על כן, ר"מ פתח לקבל בכפר רמה שעל שפת הים, מחוץ למחנה עשירייה של דגים ימיים וזיתים ישראליים.

המסעדה היא מסעדה רחבת ידיים שמתחלת הרק של "דלק", כולל שני חדרים וחדר קטן יותר. המסעדה נמצאת על חוף הים, מול המבנה החדש של המסעדה. המסעדה נמצאת על חוף הים, מול המבנה החדש של המסעדה.

שולחן ליד אחד החדרים המעובדים, להנות מהאוכל ומשקיעה יפואית מקסימה. התפריט גורל ומגוון מאוד. אבל מי שאינו חושק בארוחה מלאה, מי שמוחזר על דג ומנה בשר, יכול להזמין שם מבחר של מנות ראשונות ו"לעשות" יחסית. דאג רק שבמבחר המנות הללו לא ייעדר מקום של "הדוריק" - אותם כיסונים משולשים, עשויים עלה בצק ריקוק ופרך, המריח ניחוח בצל, קציצות פלאפל פחוסות וחמוצת שחרירות מונות סלט מרומה - תבשיל מלסלים ירקות וארומים, עגבניות וצל, המוגש קר.

עם פיתות ושתייה תעלה לך ארוחה של מבחר מנות ראשונות פחות מ-30 שקל לזוג, כולל מע"מ. אם תוסיף לכך - ותדבר מתבקש במיוחד נוכח השקיעה הזרומה - בקבוק אמרלד ריזינג צ'ונן של "בן-עמי", תעלה תהייה 30 שקלים לזוג.

מחירים לרוב המנות ראשונות - 3 שקלים בשרים - בין 14 ל-18 שקלים המנה דגים - 16 עד 22 שקלים חלי מנה במסעדה הרג.

הזיתים הישראליים של הצינור, שירותם החדשית בתחומי היו מעולות. משהו טיב לו שמגישים שם כיכרית מונגת מצינור, אבל באחד יום אלה הובייתו חזר עד מכתם הגענו. הגיעה עת המגולאים קישואים צעירים וקטנים ממולאים בשר ואורז, ועלי גמ - ממולאים בגל - מגולגלים וקדקדק. טעם טוב של ביטול ביתא, אורזים קיבלנו מבחר מגוון מאוד של דגים ופריים, שלפי דברי המלצר מניעים הנה ישירות "מהסלעים" של ע"י.

היה שם להבסטר ימיתיהני שלוק כמים רחוקים, ויו שם כמס לוקטים ומארידה אותם. התבנה מושה, ללא שחשבו. נחמים לרג המר לומר את דברו. אלה בנק המסבים לשולחנם שהעדיפו בשר על דג. קיבלו סיוס של שישליק כבש וכן בקבוק עמנוס בגלגלים ויתחנת. יתר עם הכשרים הושלח לשולחן קערה עם מלחבה - תבשיל אורז וכוונכו מיסות בשר כבש, שזמן וזכו של כבש, מחולל באגוז מטקס קדמון. שבעים וכשרים הששטן יל אל משה סליון הקפה השחר.

מחירים לרוב המנות ראשונות - 3 שקלים בשרים - בין 14 ל-18 שקלים המנה דגים - 16 עד 22 שקלים חלי מנה במסעדה הרג.

"בראש שלו רק בדורסל"

עמוס מרישמן (המושל תל-אביב): "הוא חעביד אוהי המפקיד רבו. לא רצינו בהתחלה, אבל למולי רוב הוא היה עקשן. אני חייב לו כל דבר בעולם שהחבתי להיות שחקן בדורסל. הוא אדם נפלא. יש לו כל זה, אדם שלוקח ללב. יסודי בצורה מדיחמה, לא מוחר וכנראה בזכות החכונות האלה הוא מצליח. הניל מוסיף לו נסיון, יחושע יודע טוב טוב מה אמרם עליה, לא מתחנחח לוח וזו תחבונה הודולה שלו. מעטין אותו רק להצלחה".

שמואל מחורבסקי - שמואל (מנהל מבני תל-אביב): "כול בדורסל. מאבני יסוד של הכדורסל הישראלי ומבני תל-אביב. או הכדורסל היה בצורה אחרת, למורי, מהמא, אבל גם אז היה דבריו והוא נלצח. יחושע גם היה היה רוצה לנהל כדורסל בשיטות שלו. רוחו פתוחות שישנה בדורסל. ראה בעבודה שלו שליחות, לא פרות. יש לו אהבה מיוחדת. שומע ורואה מה שהוא רוצה וזה שלא - עובר ליד".

עמר אשד (נבחרת ישראל והמושל החדון): "הוא היה מאבן כחי טוב שלי והתאמתו אצלו הרבה. נשארו חברים עד היום. שיתוקי בליטה כסטור עם חגל לסל והוא לימד אותי לשחק עם חמישי לסל".

יחסידי היה אמפולסיבי, אפילו כשיש קשרה אלפים איש, אותם שומע אותו. אני זוכר שבשאימון אותו בהמושל חולון חיל משחק נגד מבני חיפה. המש דקות לפני הסוף, המשחק היה אבוד והוא צעק עלי שאני לא שומר. אני לא אהב שצועקים עלי. או ירדתי מתמונה ותחלשתי. בשוף המשחק, במה שאחב אותי, דרש שיתן לי עונש המור למען ידא ויורא. כשזה אירע לי שאני מוכן להתחיל למי ולמי כל הקבוצה. הוא נראה דא מה רוצה להיות בעת. התחלתי ללא הקבוצה, אבל התפטרתי שם וזו קרחה שוב אני שור מתמונה. הוא התאמצו מאוחר".

רקי קליין (מבני תל-אביב ונבחרת ישראל): "אנחנו אחי מריש' עד 64, כל התקופה שלי כשחקן בבני ובנבחרת. אש שכל חיי רק בדורסל. זה לא היה שום של. יש לו חלק גדול בדורסל הישראלי, טיפוס שמוכר בדורסל וישובו דברים אחרים. למשל

לי כסף, ואני רוצה היום את המאמנים הצעירים כמה הם מרוויחים, אילו סכומים ענקיים לעומת הנדרשים שאני קיבלתי. אבל אני עשיתי זאת בריכוז שלי וכבר לא אוכל לקבל סכומים כאלה. זה לא צומח לי בלבד אבל לפעמים אני אומר לעצמי יחושע, לא ראיה לעתיד שלי. מאידך, אני מסתכל אחורה ורואה למשל את איראסטי שפרש עקשיו ונוכח כמה הקשישו לו ולחבריה הצעירים, שהיו חומרי גלם כדרי, מיקי, שרסקמן, תני כון מינץ שהבאתו אותו מהמכנים או לוטישקין שהיה אז בחר אלמוני כן 17 מושה. ואני תסתיי אותם למכבים. היום זה מושהי. חבל".

לדיון קצת טוב על המורה ממבני. דודן שבה הוא נאלץ ללכת אחרי שנים רבות הוא פרש כמכבים והחל לטוסט במעורבות שונים. כשהתח את הקוויס ועבר להמושל תל-אביב נדלקה במעורבות האלומים נורה ארומה שלרעהו מההכחה שם עד היום. "מבניה" ממוחית ועסקית מבני הצליחה בצורה מלתי רגילה, וכאן מורד על ההנהלה אבל מבניה מקצועית היא נכשלה כל שנה הנורע שלה לוקח אכמה אלישות אבל מא מוטי ומיקי לא גורל כמכבים שיכולים לחסות את מקומם. היום יש רק רכש וזה אומר דרשני. כשעברתי לאמן את המועל תל-אביב, לא ראו את זה כעין יפה בכבדי. ומאז הם נטורים לי".

דודן, כבר אמרנו, חי וגושש בזכות הכדורסל ולמענו. שעת על בני שעות הממה, לכל כך הרבה שנים. והבית משכע הדברים הוא מקבל סיכמאית ורק למריקים דודן בא אליו במתפרצת. "אשתי יפה ותוחנת אחי כשכבר הייתי שחקן בקטע אחר. הנה תשחק לקבל אחי בצורה כזו. גם הילדים גרלו בתוך העסק הזה לפני 30 שנה. אשתי מיסלה בילדים ואני הייתי רואה אותם רק בערבים כשהייתי חוזר מהאימונים או מתנסיעות עם מבני. "יחיתי גם מורה לחינוך גופני. קמתי בשבע בבוקר והאימונים היו בערב והמשחקים בערב שבת או מוצאי שבת ועברתי גם בבית ספר למאמנים בווינגייט, שם הייתי מנהל בית הספר. כמעט ולא ביליתי. אני לא שוטט שאהב לבלות. אם יאגנו, או בדרך כלל לארוחת עם מבני בגלל נוצחו. אני מעדיף כלל בבית אחי אימון לחשוב איך לשפר דברים. רק בערב המסור הישראלי".

(המשך מועמוד הקודם)

כרי לאמן, הוא לא ידחה את ההצעה על הקי... חי עם אשתו יפה בדירה צנועה ברחוב אבן-גבירול חלל אביב. לרוב בששעות. שיא הששעות. אדם נעים הליכות, רגוע, שליו. עינים חכמות. ותיקות. כבית מליונות כמה תמונות בודדות מהקריירה לצד תמונות של הבנים והבנות. גביע ופרס אישי מונצמים במרפסת. דודן לא אהב לספר על עצמו. שהרשמות ירדבו בשבילו. לא מתנשא, אבל מורע לתרומה הגדולה שלו.

לא מרים את הקל וח קצת מור בתחשבת בכך שבמגרש הוא רוח סדה. נועק מן המסל, רוחה, צועק, נועק, מלחק, בחוץ, הוא שולח לחלוטין. מן מיצול שכוה. "המפקיד המאמן הוא קשה ומתיש מבחינה נפשית. יוצר כך מתח עצום וככל שאחז מצליח יותר, ככה הפתח והעצבים עולים. אני שמו שלא ניוותי במשך השנים מבחינה פיזית אבל עד היום הקרובים אלי כמו אשתי ושני בני, אפרים לי מה אתה קופץ במגרש מה אתה משתולל כל כך והבדל חששו שהיה שלי לא יעמד במעמדה. כמגרש אני זה נעש, מוחץ למגרש אני שליו, לא מתפרץ, ולא מוציא מילה רעה על איש. מטבעי אני שקט אבל בכדורסל, המאמן הוא השחקן הראשון וגורם חשוב בהצלחה הקבוצה כמולך המשחק. תמיד הערת הערות ומי שלא הכיר אותי נגענז מכך בהתחלה, אחר כך הבינו שרציני בטוחים".

ויון, אמנם לא לקח עם מבני תל-אביב את גביע אירופה, וגם לא הביא את נבחרת ישראל לקצה ההצלחה שלה, אבל זכה בעשרות אליפויות ובניצנים מקומיים, והעיקר, העמיד את הכדורסלנים הכי גדולים שלנו, ונצטרף כחל לכן. רשימה חלופית אברהם שניאור, נתנוס כון מינץ, מיקי ברשביץ, חיים שרסקמן, יחיים לוטישקין. כל מי שעבר תחת ידיו מריע עלי הרבה כבוד, הערכה ואהבה. בעיני אהב.

הוא נולד בשנת 1918 באלכסנדריה, הוריו, שגורשו מארץ ישראל בזמן מלחמת העולם הראשונה, נפגשו ונחתנו במצרים. כשהיה בן חצי שנה שבו לארץ ישראל. התגוררו ברחוב נחלה בנימין בתל-אביב והקצנה ליד גימנסיה הצהלית. רוחן למד בבית הספר "החכמות" ומגיל צעיר היה מפורסם כמסרין. בתחילה שחקן כדוריד ושחקן מניס. אחר כך בא הכדורסל. כתיכון למד בבית הספר למסחר. תמורה שלו לחונן שוטנר, דאג אלמנט, שהיה ממקד "מכבי הצעיר", הביא אותו למגרש הבלסות של "אורלי".

במקביל להיותו שחקן, החל לאמן את קבוצת הנער של מכבי והוא בן 20. כסף, לא נכנס מכובן לתחומה בשנים אלו. ומו חשב, או, שעל תענוס כמו כדורסל עוד מגיע לו כבוד. בגיל 32 פרש מהמשחק ובמקביל, כבר היה מורה לחינוך גופני בבית הספר

"מבניה מתחרה ועסקית חכב הגליה בצורה בלתי רגילה, וכאן דווקא על ההנהלה. אבל מבניה מקצועית היא נכשלה".

"גאולה". הוא אימן את קבוצת הנער והבוגרים של מכבי-נצרת 35 שנה עד שנת 73. 35 שנה הוא נהן את כולו למעורר מבני תל-אביב וסימל אותו יותר מכל אדם אחר. דודן אומר שבכך כמעט ולא ראה מלחמה קצת בשנים האחרונות. "אפילו נעליים לא קיבלו. או היה ספורט בשביל ספורט. בסוף קיבלנו קצת כסף, כי האימונים התחילו להיות רציניים ומקומם פעמים בשבוע התחילו להתאמן ארבעה חמש פעמים. אני זוכר שנשענו לפני מלחמת העצמאות לסיבוב משחקים באירוסה, וכל אחד מימן את עצמו. והשתולל רק שחלף יתנו לו לישון ללא תמורה".

אנו של דודן רצתה שימשיך לעבוד בקטק שותדתי אביו, שחקן לעולמו כשהושע היה בגיל העשרה. חנות לדברי מאכל. אבל הוא, למרות שירק שמוכר בהפסד כספי, לא יכול היה לוותר על הכדורסל.

לא צומח לו חלב שיכולת להתמודד בלילות ורבה יותר טובה "אני שמת שבתתי בכדורסל והקמתי כאן ענף שאפשר להתנאות בו בכן שהקריירה שלי לא הניחה

"שמאט עס" לגויים



האומה האפנה הישראלית כמו התבטרה, כבר לא מודעת רק לנעדרות ונעדרים שמחפשים נקטת אפגחיות. היא מציעה גם מראה ידוני מתחבב, כמו נירדורקי או פאריס, בל משה שאפשר להגיד תל"אכיר צפון. וואס אנחנו הנה בבגדים של שבוע האופנה שחוקים בשלש עד חמישי במלון הילטון בתל-אביב. מודעות שער עכשווי הלכו על בגדים שהביקו לנו, כמו חלוצות טריק ומכנסים עם תוויות גזנות, הטישו מערכת מפתחן או כותנה, ורפסס שאקש ודבה בכתומם, ומשתדלים לעשות בגדים שר צמחים. קודם רוצים למכור אותו לח"ל, שרק גם בארץ.

בשני השבועות האלה היתה היכן לערוך אותו. נחלה נסבו על ירושלים, כמו בשנים האחרונות. דו ק מוליסו שלא לקחת צ'אנסים עם קנינים מל שאלו לא ירצו לבוא לירושלים והתמקטו מרצ'.

א"י קיין לא אמר שלא יבוא בגלל מה שקורה שט"ו, אומרת חמי יעד מנהלת מרכז האופנה עמנו ריצא, מארגני השבוע, שיצאה כמה פעמים שמאלח לח"ל כדי לשכנע קנינים. בכל זאת, רק דס עינים הודיע על בואם וזה מעט, גם יחסית לשל הקנינים שהלך והתכווץ במשך השנים. מי שן ירע הם ששה נשיאים של רשתות קניות חלם, שיקבלו בטקס הגיגי תעודות הצטיינות על נמל של שנים לאפנה הישראלית.

הכל התבסס מנה הורשים בעסקי אופנה, רביא ק פנס יצורים לשבוע, שישה מהם בפעם קשנה "פעמי", מפעל של קיבוץ יפעת המייצר ריק שער עכשווי נמכר תחת שמות יצרנים אחרים אדח שער לב. "נמו", מפעל צעיר שהקימו שני יחד שער, "נדי בנג" רבאטור, שנתמחים בבגדים מדיס מאיני לייקרה, "ליפטי", שמציינים על מלח פיקס, ו"שראדאנט" שמייצרים בגדי בלס. כל מקום שצליח להצטרף למערון היצואנים והיצואניות מנץ יפצו אותם על ההפסדים בשוק השער, על ידיה של שלושים עד חמישים אחוז מלחם של כמה מהיצרנים.

א"י הדומם באל, הדוד, דרום אמריקה, הם רק נמל משקטם שהאמנים המריאו אליהם בדמיון, יד מלס השראה לקיץ '89. אריגים שגראים כמו חרס צמחים פרחים ועלים טרופיים, ומטביים של יד הדי, בצבעים מתונים של אדום-חלודה, מלדאשור ודוק חידוד. מבגיי גולשים לקטו את מלכס הדמנים ואריגי הלייקה הצמודים לנוף, מלכס להלח סיסור נרל גם בקיץ הבא.

למח מקודת ההשראה הבינלאומיים, אנשים על של מוכחים לייבא אריגים מח"ל, כי יש בארץ יד מלסיל מוכשרים. למדו גם שאלו אי קנין חן מלקות אופנה ישראלית מסודית, אבל שאם ידח לעלי איד להגיע לקנה מו"ל, מראה יתור חרס שרטי יכול לקנות כמקום אחר.

הכל האחד של הבגדים שמוצגים, בשבוע האופנה הידועה. בגדים בטיסים עשויים מלח מתנה היקשה בצבעים מתונים כבייג ולבן, מלח שופט, עם הבוקי צבעים רכים של דל מלחן חבלת. לא כל היצרנים עושים אותם, כי יש כבר מה וזה מרמז שהאופנה הישראלית נחלה הכאן ומחללוד, וזיא מתונה ומטותח מלחם של כי ארצים.



מאת יהודית חנוך



אריגים בחשראח אמריקנית לקיץ '89. למעלה, עיצוב יעקב רוסו "גלי", צילום: דנון. מראה עידוי בחשראח שנות וחמושים, חולצת מעטפת, מקטוזן קצר ומכנסים. (משמאל למעלה, עיצוב יודנה זיו "הוניגמן", צילום: מוחם עוז). הדמסים וצבעים מעטפים (משמאל למטה, עיצוב אילנה ברמלי "ראש אינדיאני", צילום: יקי חלמריץ). בגדים כמו בני-יורק ופאריס אבל עם הים החיכוך ברקע. (בממלך משמאל, עיצוב נועם בולב "גיידי", צילום: דנון וקוביץ).

סלפסאט 38

משהו:

אם אתה יוגש לבחורה ברחוב, ואתה קשיש מכוער ולא יודע טוב אנגלית והיא נורווגית חתיכה, ואתה מגמגם: אולי את מוכנה לשוחח איתי קפה: אתה חייב להכין את עצמך גם לאפשרות שהיא תגיד כן.

תקן, וצדק עם הרעיון המבחיל והמודד של החזרת שטחים תחת
תקן זה יהיה ושומרון אין יותר למי להחזיר, להעניק או להגיש
מענק ומה הנולד הוא שטח ישראל על פי חוק, ואת עזה מי משונוע
תקן.

נח וחסד, נצטרך להתחיל לחשוב כאילו שאנחנו בני־אדם. קשה זה, ואין לנו שום נסיון בזה, אבל לראשונה נוצר מצב שבו נחתם למען שלום ולא על שטרי תשלומים של דמי חסות לראש המאפיה. וקשה גם עם הביטוי המנוחך והמעוות "הגדה המערבית". הגדה וסעודה של עם?


למשל אמר מה שאמר, והגדרה של הירדן היא אולי המקום שבו יושבים לתקוע לא יותר.

מק ורבה פעמים כעבר ניסיתי לשכנע יורירם שמהלכים להפסיק לחתום בביטוי הנוצריסטיקה הירדני "הגדה המערבית" וזה לא אב. להצטרף להם כחבריה "מטומטמים" זו פגיעה בדעותיה של ורבה שלום, מה המערבית ידע איננה אלא קיצור של היסטוריה המלא ורבה המערבית של מלכות ירדן, הם בלב וזה לא מה שהתכנעו אלא ורבה מה המלה בלשונם תענוג ואמרו כחולמים "הגדה המערבית, וזה"

ועדת החוץ (והבטחון) של הכנסת יצאה היום בניקרות חריפה כדי
 רי על עצמה שאין היא ינה בנושאים חשובים אף גורילים כגון נאומי של
 היו מנ"סי, או הנשק הפטרוכימי או פצצונת הקובלט שלנו ומיקומה
 הסודי בצפת עיר רחו.

כמו שאמר אבן בכשה' 1132:01 בעודו מרג לאיתו דאייט משהו לתוך כוס ינה גלאס מנימה פנימה ועיירה בשוליה: "נחמץ ליבי מרה כשאני שומע טענות משונות כאילו מהטעם שכל תומרי דולף מושיבות אין דוים בברכים צינייים בועדעגן זו אשר אני וכיתי לשבת ראשה".

ובאן התעלס פתע חבר הכנסת הנכבד, וממש על סף סוף ירחיו בידו
 אותו חבר הכנסת כדאלישר בברכת "לבריאות", ובכך הקדים את כל
 חברי הוועדה האחרים אשר אמרו אף הם "לבריאות, סאחתיין,
 גוטטהייט, מכעס פאר איר אאמער" לכתבנו בשום אופן לפענח
 כשרטת הוועדה את סדר המברכים.



אין דבר יודע טעים מהפיסטוק הראשון.

השקד האחרון מר.

מי שאוהב דמוקרטיה וגרעינים לבנים מוטב לו לא לדעת איך
משיגים את שניהם.

אם אתה מתכוון להפסיק שקית גרעינים באמצע, הגרעין האחרון הוא זה שאחריו אתה מוכרח לאכול רק עוד אחד.

הנש קערת אגוזים מעורבים לשולחן, ואחרי שלוש דקות תהיה לך
הערת בנות.

קצת מרגיש.
וגמלמן הוא אדם שלא אוכל גרעינים, אבל יורק קליפות כדי לא
להיחשב סנוב.

מכאן שיש

התקפת של חוסיין מהשטחים, זה טוב למערך או לליכוד
 סוף המלחמה בין איראן לעיראק, זה טוב לליכוד או למערך
 מניח מיליון ראש פליטים מאז השלום בווייטנאם, זה טוב למערך
 שלטון

המקום השבר המוריאפריקני ורעידות ארמה שיביאו להרס של כל
עמם המדח הקרוב, זה טוב לליכוד או למערך?

המבנות האיידים עד למות של שלושים מיליון בשנה, זה טוב
לפדא לליכוד

התנועה מאגר אטומי והשמדת שני-שליש מזואנושות, זה טוב
ועל-כך

עליה הירח על כדור הארץ ופיצוח שני גרמי השמיים השוליים
הנה למאות אלפי אסטרואידיים. זה מובל לליכוד או למעורר



הוא ארז מפעל מתמוטטים וקורסים לערימת קשים שאין יוצאים
ממש האחרים. האם הכל כל כך רע? לא ולא. המכשיר להורדת
החום מדגלים מצליח בעולם. נו, צריך לשמורת אבל אני שטיפוס
הוא אי קצת קשה לי. לא חשבתי שההלופות ללבו היו קפץ
החום שירות מדגלים.

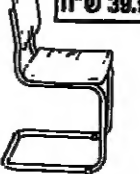


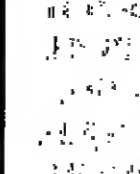



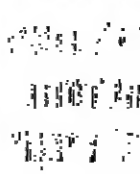



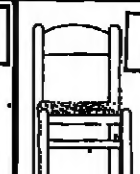




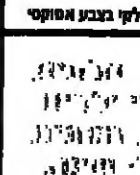
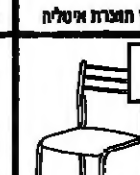



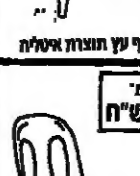
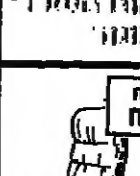


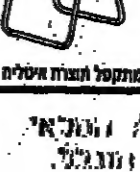
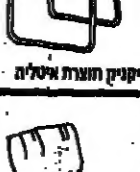
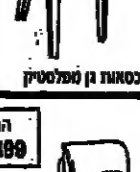
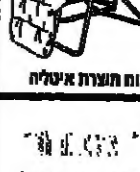

פתוח במוצ"ש
עד 23.00
חגיה בשמע

א' ב' ד' ה'
מ' 9.00 עד 19.00
יום ג' 21.00 עד
יום ו' 9.00 עד 14.00

רק מי שיושב... מאמין!!!

100,000 כסאות —
במחירים ללא תחרות!

ברהימי רוז ניר צבי

 <p>החל מ' ש"ח 39.99</p> <p>כסא בדורא רובי</p>	 <p>לסג' ש"ח 69</p> <p>כסא בדורא רובי (בדורא)</p>	 <p>החל מ' ש"ח 79</p> <p>כסאות מסתובבים</p>	 <p>לסג' ש"ח 69</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 69</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 69</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>
 <p>לסג' ש"ח 79</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>
 <p>לסג' ש"ח 49</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 149</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 34.99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 79</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>
 <p>לסג' ש"ח 29.99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 25.99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 18.99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>החל מ' ש"ח 19.99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 89</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 99</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>
 <p>לסג' ש"ח 299</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 399</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 399</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 399</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 399</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>	 <p>לסג' ש"ח 399</p> <p>כסא עם תוצרת איטליה</p>

אפשרות ל־24 תשלומים לא צמודים מעל 3,000 ש"ח בריבית 2.75%

רהיטי "הון" בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 08-240540 08-229546

هَذَا مِنْ الْقَوْلِ

האריה כבן זוג

אסטרולוגיה

אריה כבן זוג, לביאה כבת זוג

האריה הוא טיפוס בריב ואכזרי, טוב לב, חם ואוהב, הוגן ואמון. לכאורה - בן זוג אידאלי, וכי מי תירדוש יותר אלא מה - יש לו, לאריה המצוי, תכונה בסיסית אחת והמורידה את ערך מנייתו כבן זוג במירה משמעותית: רגישות, יכולת הרהורו עם חולת - שואפת לאספ. הוא לוקה בתסמונת: "אני המלך, אני הכל יודע והכל יכול" ומי שמועיל או חושב בניגוד לדעתו או לטעמו - הוא טיפוס או מוטא או שניהם.

ובכאן שורש הכעיה. הרדיקל, אותה שותפות משלימה של דעות, רעיונות ועשיה - אינה נכללת באוצר משיגיו של האריה. הוא יודע מה טוב ולכלל ולכן הוא הקובע, הוא המוליט, הוא המנחה ואילו את השמעת, את המקבלת ואת המבצעת... לטובתו, אם אכן תעמרי בסיפיתו, הוא יפשוט עליך חנות, ידעך עליד מתנות ויטפל בך במסירותו ולא - ישפוך עליך קטנות של ביקורת ועלבונות. משיגור לשועך אתה ער רק - הוא יסלח לך וישוב להיות נחמד... ולא יבין מרוע את מנועה שהיך הוא כבר גמר לכתום, אם מה לך כי תתלונני.

במסגרת סיגורם המלכות, אריות רבים מפתחים רשעות סלקטיבית לדבר רעיונות. שהיך אם אמת דבר העולה בקנה אחד עם רעיוני - ממילא אין דבריר ראויים להשמע ולכן מה והעם בהקשבה.

האריה הוא שובניסט, בין אם נראה עליו הדבר, ובין אם לאו. אל "האשה הקטנה" הוא מתייחס בעלינות אחרת, גם אם היא חמה, חזקה ומבולגת ממנו. אם בראונה לשמור על מסורת הנשואים ועל אוזיה טובה - עליה להמיר את עצממה, להעלים מפניו את עצמאותה ולהביאה את אישיותה מאחורי מסך עשן סמיך של מחמאות, יכולת הקיבול של האריה לקליטת מחמאות היא אינסופית. האיש מאמץ לכל מלה טובה הנאמרת עליו, בין אם היא משקפת את המציאות ובין אם לאו, וממליך לגלל עובדה זו.

התכונות שהזכרנו לעיל (גריבות, שליטה,

שובניזם וחוסר רגישות) באות לידי ביטוי גם בהתנהגותו המינית של האריה. גם כאן הוא חייב להפגין עליונות ושליטה. היה מי שהשווה אותו ומבחינת הביצוע המיני למכונת חיפושית, חושש צורך במייתו להפגין את עצמה על עקפת והשגת כל דרכים האחרים על הכביש. הוא מגלה עניין רב בכל חומר תאורטי ובאכזריות השונים הקשורים למין. הוא קורא ספרות פורנוגרפית ומרעית על הגושא ולופר אותו בעיון. בביצועים, הוא מיישם בקפדנות כל מה שלמד... והצלחה לא מבטלת. יחד עם זאת, כדרך כלל חסרה הקליטה הרגשית את הפארטנרית, ואותה העונות ספונטאנית לצרכיה המאפיינות את המאבק הרגיש באמת.

רוב האריות מאמינים באנדה שעוצמתה המינית תבטיח להם שליטה מוחלטת בבנות וזכרם התופעה של אריה, ביצועים מעולה, המפסיד את בת זוגו לתורביצועים בעל רגישות גבוהה - אינה נדירה, והיא מותירה את האריה הנחוש בהלם ובתחושת מיריות קשה הערפת רגישות על ביצועים הוא מעבר להבנתו.

באופן מורכב יותר, האריה מסוגל לגלות רגישות מפתיעה - בעיקר בין זרים וזכרם מכרים, מטעם שם הוא חייב לכבוש לעצמו מקום של כבוד, במכה, אך בין אלה שאצלם מקומו מוכנס - הוא חוזר להתנהגותו המבעית השליש הגריב, המנהל את חיי נתיניו, לטובתם.

הלביאה היא טיפוס שונה במקצת. גם היא זקוקה לשליטה, אך במירה מוחלטת מהנבר. היא אינה חייבת להוכיח את שליטתה במשך 24 שעות ביממה, אך היא אינדיבידואליסטית החוקקת לאמננס של רגאמנים ודראמה בחייה ואינה נוטה להיות ממושמעת ולקבל מורה.

הלביאה זקוקה להכרה ולהערכה. אם לא תוכל להוכיח עצמה כעבדה או כבעלת הבית כלשהי - היא עלולה להקדיש עצמה לנחש ורעיון משמעותי. ברומה לכן מולה, גם היא יודעת מה טוב בשבילם, רות אלי

תחזית לשבוע שבין 12 ל-18 באוגוסט

<p>אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט) רעיונות שלכם במיטת עכשיו בענייני קניות, ואותם עתידים למצוא דרכים להיגדל חזקתם. אתם מקשימים את סביבתכם, ותוכלו לחול חלילה רבה בזה שים עם המין השני. עם זאת, כדאי לחיות דסקרטיים.</p>	<p>בחולה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר) ייתכן שתצטרכו לערוך שינויים קלים בחובותי הקשורות בקריירה, אך באופן כללי תהיוניקים מנהלים כשורה. הקסם האיש שלכם יקנה לכם הדים חדשים, וזה זמן טוב לרומנטיקה. הכעונון העצמי שלכם גבוה עכשיו.</p>	<p>מאזניים (22 בספטמבר עד 22 באוקטובר) בזמנכם אלה תהיו עליכם לעמוד בתחתי יובאות הברזל. טקס על כך, אתם זכאי סוג לתקווה של חלומות, ומתחלפת הקנה בזה רובו לעקוס בעניינים מעטאלים. בדיקת נושא הקשור לעבודת השנה את עמדתכם.</p>	<p>דלי (22 בדצמבר עד 19 בינואר) הוצעה להשקעה או לעסקים שונים בדי קד נוספת. את השבועות הקרובים כדאי להקדיש לחלוצת התנועות בהתחבחות. ושללו גאות להיות מניית עם זכר יום, ואם עליכם לקבל עכשיו עצה טר נה.</p>	<p>טלה (21 במרץ עד 19 באפריל) חשיבות שלכם אינטואיטיבית עכשיו בעניינים הקשורים בקריירה, אתם עשויים להביא הכיתה עבודה, או לעסוק בדי רויקט עשיית-אית-בעצמך. באופן כללי, במשם אלה צויות תכונות חדשות רבות בתחום העבודה.</p>	<p>סרטן (21 ביוני עד 22 ביולי) שבוע אתה יגריים מורד בעבודה. תבי סתכם עתיד לחישה, ותוכלו לטול על עצמכם משימות חדשות. השבוע נשכחי עות הקרובים צלויות וקיעות רבות. אתם מטיבים עתה להביא את רעיונותיכם.</p>	<p>דגים (19 במרץ עד 20 במאי) השבוע ובחודש הקרוב תכלו יותר ויותר זמן עם שותף. בתחום העסקים צויות התפתחויות מעניינות. בעבודה - תזכו עכשיו להכרה הראויה. שיחה בארבע עיניים תעמיק את החישים עם בן הזוג. חד נישו את החומסטיקה.</p>	<p>דלי (20 בינואר עד 18 במרץ) מקור הכנסה חדש יודמן לכם בקרוב. גי קור של יודעים יסב לכם ולשותפים תועלת מרובה. שמר על קשר הדוק. נני זוג יקבלו עכשיו חלליות חשובות בעניין השימוש בכספים חמשותפים. אל תרבו בביובוים.</p>	<p>דלי (20 באפריל עד 20 במאי) השבוע תוכלו להגיע לחבנה משמחת עם הנש האוהבת. ימים אלה יקדישו להנחה ולביולויים, לצד עיסוק בתחביבים. תוכלו גם לשתור בעיות החשיקה לכם במשור הביתי. בדיקו דרכים חדשות לשיפור החי כנסות.</p>
---	--	---	--	--	--	--	---	--

למען יבא עש

נולד אח צעיר

צ'וקר

עיתון צעיר וצבעוני

פוסטרים

כתבות וראיונות

חידות וקומיקס

ירחון גדול לילדים בגיל 7-11 עוד עיתון של מעריב כתביעת'

משרד החינוך והתרבות קבע. עיתון מומלץ ע"י משרד החינוך והתרבות. מאחלים לכם הצלחה בעבודתכם העיתונאית-החינוכית המבורכת' (מחנך המלצת משרד החינוך לעניין חשאי/יז)

הגיליון העצמאי הראשון מוביע ב'24 באוגוסט



מתנה לכל מנני מבח ב'רב' א: קופסתא 'לג'

תלוש חתימה

לכב' צ'וקר (מעריב כתביעת) מחלקת המנויים ת.ד. 20000, תל-אביב 61200

חתימי מעביר לכם צ'וקר למקורית "צ'וקר" על טיפוס 48 ש"ח כדמי מנוי. לשנה אחת על "צ'וקר" (המקור בולל מע"מ)

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____ תאריך לידתו מלא: _____ מיקוד: _____

כתובת: _____

אני מעוניין/ת בפרס למנויים וסמן את המנוי(ים) משלוח חריבה על "ל" (החידות) ☐ בובות ב'רב' ☐

